Doğan Kardeş

SAYI : 12 23 MART 1970 75 KURUŞ

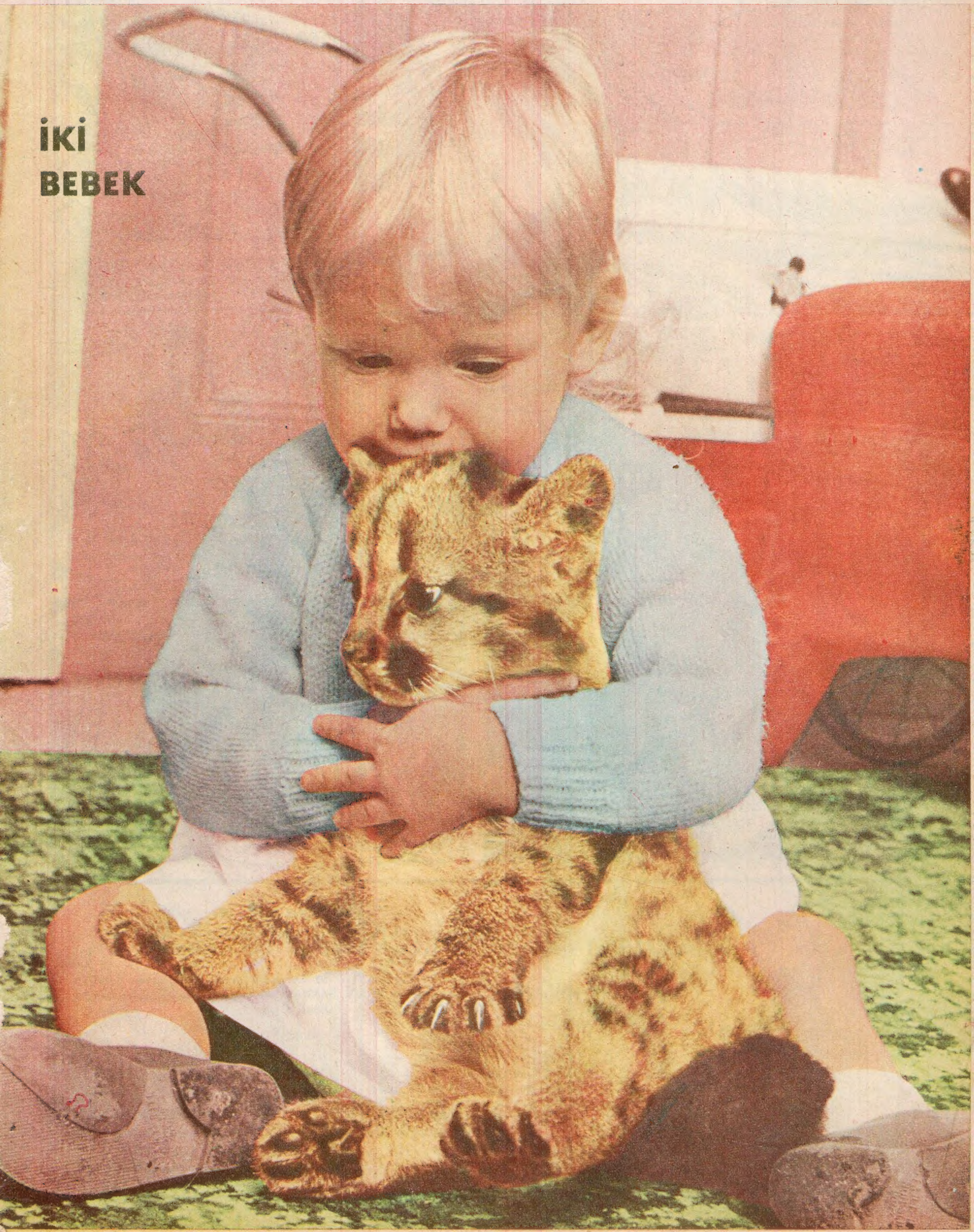

İKİ
BEBEK

ŞEYTAN ÇEKİCİ Per

HASTANEDE ②

ŞEYTAN ÇEKİCİ PEN MERDİVENDEN DÜŞÜP AYAĞINI KIRDIĞI İÇİN HASTANEYE YATIRILMIŞTI. FAKAT, ORADA KENDİSİNE YAKINLIK GÖSTEREN HASTA-BAKICI KIZIN İŞTEN AYRILMAK ZORUNDA BIRAKILMASI PEN'İ ÜZDÜ. BUNA ENGEL OLMAK İÇİN AYAĞA KALKMAK İSTEDİ AMA DÜŞTÜ.

AAAAH!! BACAĞIM!

NÖBETÇİ HEMŞİRE KOŞUP GELDİ ONU KALDIRDI..

JUNE HEMŞİREYİ GÖRMEK İSTİYORUM!

DELİLİĞİ BIRAK PEN! BENİ GÜÇ DURUMA DÜŞÜRECEKSİN!

JUNE HEMŞİRE, KAPIDAN ÇEVRİLEREK PEN'İN YANINA GETİRİLDİ.

JUNE HEMŞİREYİ GÖRMEDEN YATAĞIMA YATMAM.. İŞTE BU KADAR!

HEMŞİRE YARDIMA KARAR VERMİŞTİ...

PEKÂLÂ! ONU GETİRİRSEM YATACAK MISIN YATAĞINA?..

EVET!.. TEŞEKKÜRLER!.

NEDİR BU YAPTIKLARIN PEN? İYİ OLMADAN AYAĞA KALKILIR MI?..

KENDİMİ DÜŞÜNDÜĞÜM YOK.. SENİ DÜŞÜNÜYORUM...

GİDİYORUM PEN.. YAPTIĞIM YANLIŞLIKTAN DOLAYI BENİ İŞTEN ATTILAR!.

AMA, O YANLIŞLIK BENİMLE İLGİLİYDİ.. BEN KIZMADIKTAN SONRA...

EVET, AMA PEN'CİĞİM, ONLAR BÖYLE HATALARI BAĞIŞLAMAZLAR!.

NE KÖTÜ İNSANLAR!. SEN DE ÖYLE! BANA GÖRÜNMEDEN GİDİYORDUN!

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
23 Mart 1970
Sayı: 12 Sıra No. 740
Yıl: 24 Cilt: 1

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: 40 TL. ★ Altı aylık: 20 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 55 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 27.50 TL. ★ Yurt dışı uçak yıllık: 86 TL. ★ Yurt dışı uçak altı aylık: 43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ YER : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
BASILDIĞI YER : Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

KUSURA BAKMA PEN! BİR AN ÖNCE KAÇMAK İSTİYORDUM... KALIRSAM, BAŞIMA DAHA BÜYÜK DERTLER AÇILIR!

JUNE HEMŞİRE GİDERKEN, PEN DÜŞÜNÜYORDU...

BU ŞEKİLDE GİTMESİNE ENGEL OLMALIYIM.. BUNUN DA BİR TEK YOLU VAR!.

BU DÜŞÜNCE İLE, KOĞUŞ HEMŞİRESİNE SESLENDİ..

BAŞHEKİME SÖYLEYİN, JUNE HEMŞİRE YENİDEN İŞE BAŞLASIN!

HII? ANLIYAMADIM?

JUNE YENİDEN İŞE BAŞLAMIYACAK OLURSA, HASTANEDE KIYAMET KOPACAK!

PEN, YAVRUM... SEN İYİ BİR ÇOCUKSUN, SENİ SEVERİM... N'OLUR, BAŞINDAN BÜYÜK İŞLERE KALKMA...

YAA, ÖYLEMİ? GÖRÜRSÜNÜZ!....

ERTESİ SABAH...

HAYDİ ÇOCUKLAR!.. KALKIN, ATEŞİNİZE BAKACAĞIM, KAHVALTI EDECEKSİNİZ.. AAA!..

HEMŞİRE ÇEVRESİNE BİR GÖZ ATINCA...

AYYYY!

FRANK LANSFORD

HEMŞİRE TEHLİKEYİ BİRAZ GEÇ FARKETTİ...

NE VAR? NİYE BAĞIRDIN?

HEPSİ TUHAF BİR HASTALIĞA YAKALANMIŞ!

FAKAT İÇERİ BAKTIKLARINDA

AAA! İYİLEŞMİŞLER!.. LEKELER KAYBOLMUŞ!..

PEN! BUNLAR HEP SENİN BAŞININ ALTINDAN ÇIKIYOR!..

AMAN! DİKKAT!!..

GELECEK HAFTA: PEN'İN YENİ OYUNLARI!.

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN
siz çocuklara bir armağanı var:

500.000 LİRA

tutarında
İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Anne ve babanıza sorunuz. Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı?
Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

26 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 402

(MORAN - 400) — 62

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

19'uncu yüzyılda İngiliz Lord Avebury böceklerin yaşayışını yakından incelemişti. Önceleri bu küçücük varlıkların işitme duyusuna sahip olduklarını düşünmüştü. Ama kemanıyla çıkardığı arı vızıltısı sesine hiç bir arı tepki göstermeyince, şu kesin sonuca vardı: Arılar —bütün öbür böcekler gibi— bütünüyle sağırdırlar.

Işık, birçok maddelerden geçebilir. Sözgelişi su, cam v.b. gibi. Bir akvaryumun önüne ışık tutarsanız, hem camdan, hem sudan geçtiği gibi, arkadaki duvarı da aydınlatabilir.

Fransız René Laennec 1816'da, hekimlerin kullandığı stetoskopu yapmıştı. Başlangıçta bu âlet çok yalındı. Kalp atışlarının dinlenmesi için hastanın göğsüne konan bir karton borudan başka bir şey değildi.

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Güneş Sistemi

1930 yılında keşfedilen Plüton üzerinde en az bilgi edinilen gezegendir...

23 mart 1781'de İngiliz bilim adamı Sir William Herschel, Üranus gezegenini keşfettiği zaman bunun bir kuyruklu yıldız olduğunu sanıyordu. Gerçekte Üranus, Güneş Sistemi içinde, güneşten uzaklık sırasına göre yedinci gezegendir.

Dünyamız gibi, Güneş'in etrafında dönen başlıca dokuz uyduya gezegen denir. Gezegenler, biraz dikkatli bakmakla yıldızlardan hemen ayırd edilebilirler. Bir defa ışınları yıldızlar gibi kırpışmaz. Yıldızlar aynı yerde durdukları halde gezegenler yer değiştirirler. Merkür, Venüs, Dünya, Mars, Jüpiter, Satürn, Neptün, Üranüs, Plüton hem kendi çevresinde, hem Güneş'in etrafında dolaşan gezegenlerdir.

İçinde yaşadığımız Güneş Sistemi, Güneş ve bu dokuz gezegenin meydana getirdiği güneş ailesidir. Gezegenlerde ışık yoktur. Sadece Güneş'in ışınlarını yansıttıkları için parlak görünürler. Güneş'in etrafında dönerler ama, hepsinin hızları değişiktir. Bir gezegenin Güneş'in etrafında dönerken izlediği yola, yörünge adı verilir. Her gezegenin bir yörüngesi vardır.

Güneş, uzayın uçsuz bucaksız boşluğundaki sayısız yıldızlardan biridir. Dünya'ya en yakın yıldızdır: 143,5 milyon km. Dev bir atom fırınından farksızdır. Hidrojen gazını sürekli olarak helium gazına çevirerek ışık, ısı ve enerji meydana getirir. Işınları saniyede 300 bin km. hızla gider ve dünyamıza 8 dakikada varır.

Merkür, en küçük, en hızlı ve Güneş'e en yakın gezegendir. Güneş etrafındaki turunu 88 günde tamamlar. Merkür'ün bir yüzü daima güneşe dönüktür. Bu yüzden ateşten meydana gelmiş bir çölü andırır. Isı daima 400 derecenin üstündedir. Güneşe bakmayan taraf ise çok soğuktur.

Venüs, Güneş'ten 108 milyon km. uzaklıktadır. En parlak gezegendir. Güneş etrafındaki turunu 225 günde tamamlar. Kendi etrafında ise 30 günde döner.

Mars, dünyamızdan görülmesi en kolay olan gezegendir. Güneş'ten 326 milyon km. uzaktadır ve onun etrafındaki turunu 687 günde tamamlar.

Jüpiter, Güneş Sistemi'nin devidir. Dünyamızdan 1.300 defa daha büyüktür. Güneş'ten 779 milyon km. uzaklıktadır. Kendi etrafında çok hızlı döndüğünden bunu 10 saatte tamamlar. Güneş etrafındaki turunu ise 11 yılda ancak bitirebilir. Çok soğuk bir gezegendir. Isı burada sıfırın altında 130 derecedir.

Satürn, Güneş Sistemi'nin ikinci büyük gezegenidir. Kendisinden 1428 milyon km. uzaklıktaki Güneş'in etrafındaki turunu 29 yılda tamamlar. Kendi etrafındaki dönüşü 10 saat 15 dakika sürer. Isı sıfırın altında 140 derecedir.

Neptün, büyüklük bakımından dördüncüdür. 4501 milyon km. uzaklıkta bulunduğu Güneş'in etrafındaki turunu 165 yılda yapar. Kendi etrafında ise 15,5 saatte döner. Isısı ortalama eksi 200 derecedir.

Üranüs, Güneş Sistemi'nin üçüncü büyük gezegenidir. Çapı 53 milyon km.'dir. Güneş'ten 2842 milyon km. uzaklıktadır. Kendi etrafında 10 saat 40 dakikada döner. Güneş etrafındaki turunu 84 yılda tamamlar.

Plüton, 1930 yılında keşfedilmiştir. Güneş'e en uzak gezegendir. Bu yüzden Güneş etrafındaki turunu ancak 248 yılda tamamlayabilir. Yüzeyindeki ısı, eksi 230 derece kadardır. Plüton, Güneş Sistemi içinde, üzerinde en az bilgi edinilen gezegendir.

TARİHTE BU HAFTA

HARUNREŞİT'İN ÖLÜMÜ — Bundan 1161 yıl önce, 24 mart 809 yılında, Doğu'da ve Batı'da hakkında sayısız eser ve masal yazılan, zenginliği dillere destan olan Abbasi halifelerinin en ünlülerinden Harunreşit ölmüştü. Harunreşit, 766 yılında tahta çıktı. Gerçek bir yönetici dehaya sahipti. Abbasileri 22 yıl yönetti. İslâm İmparatorluğu'na en parlak çağını yaşattı. İslâm İmparatorluğu'ndan sonra ikinci durumda olan Bizans'a baş eğdirdi.

İSTİKLÂL MARŞI'MIZIN KABULÜ — T.B.M.M.'nin bundan 49 yıl önce, 25 mart 1921'deki toplantısında büyük şair Mehmet Âkif tarafından yazılan ve Zeki Üngör tarafından bestelenen «İstiklâl Marşı», ayakta dinlenerek millî marş olarak kabul edilmişti.

BEETHOVEN'İN ÖLÜMÜ — Müzik sanatının en ünlü bestecilerinden biri olan Beethoven, bundan 144 yıl önce, 26 mart 1826'da ölmüştü. Müzisyen bir ailenin oğluydu. İlk müzik bilgilerini babasından aldı. 30 yaşındayken kulakları duymamaya başlamıştı. En güzel eserlerini de bu sıralarda vermişti. Fakat 1819'da tamamen sağır olunca insanlardan uzaklaştı.

Neden, Niçin?

Bir çarpma neden bir çöküntü yerine bir şişe yol açar?

Böyle bir yara veya bere, yaralı kısma kan akımı çeker. Bu kanın bir kısmı ise o yakınlardaki dokulara sızarak bir şişe yol açar. Böyle bir şişin sıcak olması, iltihaplanması ve acı duyurması mümkündür. Koyu renk, al yuvarların o noktada yerleşmeleri anlamına gelir.

Dünyada bilinen en ağır madde nedir?

Dünya yüzündeki en yoğun madde, aynı hacimdeki miktarı sudan 22.5 kere daha ağır olan ve ender raslanan osmiyum adlı bir madendir.

Zühal gezegeninin halkaları neden yapılmıştır?

Eldeki bilgilere bakılırsa, Zühal gezegeninin halkaları katı madde parçalarından meydana gelmiştir. Halkaların ikisinde parçalar ihtimal ufaktır, fakat üçüncüsünde oldukça büyük olmaları mümkündür. Bu parçalar, o gezegenin etrafında döndüklerine göre, bizim ay'ımız gibi gezegenin kölesi durumundadırlar. Zühal'in, köle halkalardan başka, bizimkine benzer dokuz da ay'ı vardır.

Ay niçin soğuktur?

Ay'ın üstündeki her nokta, yaklaşık olarak iki hafta güneşli yüzde olup arzın en sıcak yerinden daha fazla ısınmaktadır. Ancak sonraki iki hafta süresince, bu ısınmış yüz, hiç ısı almadığı gibi, önce topladığı bütün ısıyı da radyasyon yoluyla kaybeder. Ayın, bu radyasyonu yavaşlatacak atmosferi olmadığına göre, ayın karanlık yüzünün ısısı sıfırın altında 73 dereceye kadar düşmektedir.

BÜYÜK SÖZLER

En büyük cezaevi, taş duvarların arkasında değil, insanın kendi kafası içindedir.

• Bir insana yaptığı işin kötülüğünü anlatamadıktan sonra, onu cezalandırmak için hapse atmanın hiç bir faydası yoktur. İyi yetişmiş bir insan, yaptığı bir suçun cezasını kendi vicdanında, kafasının içinde çeker ki, bu taş duvarlar arkasında yatmaktan çok daha acıdır.

VEREM MİKROBUNUN BULUNMASI

Mikrobu, Alman doktoru Koch uzun çalışmalardan sonra buldu

Verem mikrobu Alman doktoru Robert Koch (1843-1910) tarafından 24 mart 1882 yılında, yani bundan 88 yıl önce bulunmuştu. Verem, «Koch basili» tarafından meydana getirilen bir hastalıktır. Bu basil, ince, uzun, genellikle bükük, uçları yuvarlak, çomakcık biçiminde mikroorganizmalardır. Boyları 0,0013 mm. ile 0,0035 mm., eni de 0,0003 mm. ile 0,0005 mm. arasında değişir. Koch basili balmumu gibi bir zarla örtülmüştür. Aside dayanıklıdır.

Bilim dilinde tüberküloz diye adlandırılan verem hastalığı, genellikle akciğerlerde görülür. Zayıflama bu hastalığın en göze çarpan belirtisidir. Halk arasında «ince hastalık» diye de bilinir. İnsanların yanısıra hayvanlarda da görülür.

Şirpençe, sıtma, uyku hastalığı üzerindeki çalışmalarıyla insanlığa büyük hizmeti dokunan Robert Koch'un şüphesiz en büyük keşfi, verem hastalığına neyin sebep olduğunu bulması, bunun tedavisi yolunda ilk adımı atmasıdır. Bu tehlikeli hastalığın sebebini günlerce mikroskop altında çalıştıktan sonra buldu. Günümüzde antibiyotik ve öteki verem ilâçları veremin tedavisini eskiye nazaran çok kolaylaştırmıştır. Her yıl veremden ölenlerin sayısı bir yıl öncekinden daha az olmaktadır.

Herşeyin En Garibi:

EN ÇOK YAĞMUR — Dünyada en çok yağmur, Birmanya ile Himalayaların arasındaki Assam ülkesinde bulunan Çerapunçi'ye düşer. Orada yıllık yağmur ortalaması 11.000 milimetredir. Avrupa'nın yağmuru bol yerlerinden Almanya'daki Hamburg şehrinin yıllık miktarının topu topu 700 milimetre olduğu düşünülürse, Çerapunçi'nin ne kadar yağmuru bol yer olduğu anlaşılır. Avrupa'nın yağmuru en bol yeri 4650 milimetreyle Dalmaçya'daki (Yugoslavya) Crkvice'dir. Bununla beraber, Çerapunçi'nin bütün yıl boyunca sular altında olduğu da sanılmamalıdır. Bir Haziran gününde oraya 1000 milimetre, yani yıllık ortalamanın aşağı yukarı onda biri kadar yağmur yağmıştı.

EN UZUN ESNEYİŞ — 1888'de 15 yaşında bir hasta kadın, beş haftalık bir süre boyunca aralıksız olarak esnemiştir.

ATEŞ KAPTAN

8

KARA KAPTAN, HİLE İLE ELE GEÇİRDİĞİ ATEŞ KAPTAN'I, DENİZALTI GEMİSİNİN AMBARINA KAPATMIŞTI. ATEŞ KAPTAN BULDUĞU TABANCA SAYESİNDE ORADAN KURTULDU, SONRA TORPİLLERİN BULUNDUĞU BÖLMEYE GİDEREK ONLARI TEHLİKESİZ HALE GETİRDİ. DERKEN, KARA KAPTAN TORPİLLERİ ATEŞLEDİ...

TORPİLLER ATEEŞ! HA.HA!..

LEVIATHAN

ÖLÜM HABERCİLERİ SON HIZLA YOLA ÇIKTILAR...

..BİR DE YOLCU VARDI!..

TORPİL-LER GELİYOR!

TORPİLLER HEDEFE VARMIŞTI...

..AMA HİÇBİRİ PATLAMADI...

OH! KURTUL-DUM!.

BİRAZ SONRA...

GEÇMİŞ OLSUN, ATEŞ KAPTAN!

SAĞOLUN! TORPİLLERİN KAPSÜLLERİNİ ÇIKARMIŞTIM!

ATEŞ KAPTAN, BAŞINDAN GEÇENLERİ ANLATTI.

BAŞARISIZLIĞA UĞRADIĞINI ANLAMIŞTIR.. KAÇABİLİR!.

MERAK-LANMAYIN, ŞİMDİ YAKALARIZ!.

HERKES GÖREV BAŞINA!. DALIYORUZ!..

YAKINDA OLSA GEREK.. RADARLA ARIYALIM!.

İŞTE GÖRÜNDÜ! GİTTİKÇE YAKLAŞIYOR. ÇABUK TORPİLLERİ HAZIRLAYIN!

HAYIR! ONU SAĞ ELE GEÇİRMELİYİZ!.

EMİCİ TULUMBALARI AÇIN ÇABUK!!

THAN

TAMAM.. DENİZALTI'YI İÇERİ ALDIK, ATEŞ KAPTAN!

SULAR BOŞALTILDI, GİREBİLİRSİNİZ EFENDİM!.

GÖRELİM ŞUNU!

HİÇ SES YOK.. BU DURUMU BEĞENMİYORUM ARKADAŞLAR!.

U87

BOMBOŞ! BİZ DALARKEN KAÇMIŞ OLACAK!.

U87

ÇOK UZAKTA...

KARA KAPTAN.. SEN BU İŞİ DE BAŞARAMADIN!..

DÜNYALILAR TALİHLİYDİ.. AMA, BİR GÜN ONLAR ALTEDECEĞİ

Tarzan

TARZAN, ÜÇ AVCI VE GENÇ KIZ ROZA, TAM OPAL ÜLKESİNDEN KURTULUP KAÇTIKLARINI ZANNEDERLERKEN, BİRDEN BİRE BİR SÜRÜ CANAVAR ADAMIN SALDIRISINA UĞRARLAR.

48

OOFF... GİTTİKÇE ÇOĞALIYORLAR!

KURTULUŞ YOK, BİZİ PARÇALAYACAKLAR!

KENDİNİZİ KORUMAYA ÇALIŞIN!.. YUD MANGANI!

YAD! TARZAN'IN SESİ!

TARZAN, BİZE FENALIK EDEN MAYMUN ADAMLARLA BOĞUŞUYOR...

HAYDİ!..

TARZAN'A YARDIMA KOŞALIM..

TARZAN BİZİM DOSTUMUZ.. ONU YALNIZ BIRAKMAYALIM, HAYDİ...

KOŞUN ARKADAŞLAR!

KOŞUN!

HÜCUM!

TARZAN'IN DOSTU GORİLLER HEP BİRDEN SAVAŞA KATILINCA, KANLI BİR MEYDAN DÖĞÜŞÜ BAŞLADI...

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc.

CANAVAR ADAMLAR KORKTU... DAYANIN DOSTLARIM, KAÇIYORLAR!

BIRAKIN KAÇSINLAR.. BİR DAHA GELEMEZLER!

AAAA..OO AA!

TARZAN TIPKI YABANİ BİR HAYVAN!

BANA NE ONDAN.. BEN YİNE OĞLUMU KAYBETTİM... BOBİ NEREDE?

ZORLU BİR ZAFER KAZANAN TARZAN'LA MAYMUNLAR SEVİNÇ NARALARI ATIP, ÇILGINCA DANS EDİYOR, ZAFERLERİNİ KUTLUYORLARDI...

KURÇAK, TAR YO? KURÇAK, GENÇ ADAM NEREDE?

RAK, TAR YOTO.. KIZI KAÇIRAN CANAVARIN PEŞİNDEN GİTTİ.

BU TARAFA DOĞRU GİTMİŞLER. PEŞİMDEN GELİN, ÇABUK!

Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved

AMAN ALLAHIM!

-ARKASI VAR-

RUSS MANNING
11-9

KIZ

Türkçesi:
AKŞİT GÖKTÜRK

Bir dağ köyünün son evciğinde yaşayan bir köylü karı koca vardı. İkisi de iyi insanlardı, çalışkandılar. Küçücük tarlalarını eker biçer, iki ineklerini otlatır, sonbaharda küçük avludaki iki koca ağacın yemişlerini toplarlardı. Evlerinin önünde iki dev bekçi gibi yükselirdi bu ağaçlar.

«Her zaman iki, her zaman iki» diyordu kadın, «dilerim bir gün üç olsun iki.» Bu sözlerini işiten kocası, onun gene bir çocuk özlediğini düşündü. Hiç çocukları yoktu bu köylü karı kocanın.

O gece ilk kar düştü, sabahleyin kalktıklarında kar daha kesilmemiş, lapa lapa yağıyordu. Öyle çok yağdı ki, küçücük ev, damında biriken ağırlıkla gıcırdamaya başladı. Köylü ile karısı pencerenin önünde durmuş, büyük bir sessizlik içinde karın yağışını seyrediyorlardı.

Kadın birden:

«Gel dışarı gidelim, kendimize küçük bir kardan kız yapalım» dedi. Gözleri ışıl ışıldı sevinçten bunu söylerken. Kocasının elini tuttuğu gibi kapıyı açıp onu dışarıya çekti.

Ayakları dizboyu kar içine gömülüyor ama, bana mısın demiyorlardı. Sevinç içinde dörtbir yanı saran bu aklık içine gömülerek kendi elleriyle bir kardan çocuk yapmaya koyuldular: İlkin bir gövde yaptılar, sonra küçük kollar, bacaklar, sonra da minicik bir boyun üzerinde duran bir baş. Kadın eve koşarak getirdiği iki kömür parçasından bir çift göz yaptı kardan çocuğa, bir tutam yünden iki kara örük yaptı başına. Sonra çoktandır dikmiş olduğu küçücük kırmızı bir elbiseyi sandığından çıkararak kardan kıza giydirdi. Tıpkı canlı bir çocuğa benziyordu şimdi kardan kız. Kadıncağız, bir ara ardından:

«Anacığım, anacığım beni de alsana yanına!» diye incecik bir ses işitince kulaklarına inanamadı. Kardan kız dile gelmişti.

Köylü ile karısı büyük bir mutluluk içinde küçük kardan kızı evlerinin içine götürdüler ama, kadın tam sobayı yakacağı zaman kardan kız:

«Ateş bana hiç iyi gelmez, ne olur yakma» diye yalvardı.

Bunun üzerine köylü ile karısı:

«Senin her dediğini yerine getiririz biz. Sana iyi gelmiyorsa soba da yakmayız. Her şeye katlanırız, sen yanımızda kal tek» dediler. Duydukları mutlulukla sevinç, gönüllerini büyük bir sıcaklıkla doldurduğundan, sobanın sıcaklığını aramadılar bile.

Küçük kardan kız şen şakrak bir çocuktu, bütün gün türküler söyler, gülerdi. Dörtbir yandan komşular tanıdıklar onu görmeye geliyorlardı.

«Ne güzel, ne de sevimli şey» diyordu hepsi. Komşu çocukları kardan kızla oynamaya can atıyorlardı. Birlikte kartopu oynuyorlar, tepeden aşağı kızak kayıyorlar, küçük kayaklarla köyden köye gidiyorlardı.

Bütün kış böylece geçti günler. Köylü ile karısının mutluluğuna hiç diyecek yoktu. Onların da bir çocuğu vardı şimdi. Hem de öteki çocukların hiç birine benzemeyen, gözlerini gönüllerini sabahtan akşama dek kıvançla dolduran bir çocuk.

İlkbahar yelleri dağları, bayırları yalayarak karları yavaş yavaş eritmeye başladı. İlkbahar güneşinin ılık ışınları daha da çok eritti karları. Bunu gören küçük kardan kız büyük bir tasaya kapıldı, yakındaki serin, kuytu çam ormanına kaçarak, korku içinde bir köşeye saklandı. Anası aradı buldu onu orda, avutmaya çalıştı. Ama gerçekte anasının içi kan ağlıyordu, onu avutacak biri gerekti. Kardan kızın küçük oyun arkadaşları çevresine toplandılar, onu gene güldürmek, neşelendirmek için ellerinden geleni yaptılar. Sonunda hoşuna gitsin diye koca bir ateş yakıp çevresinde sıçramaya, oynamaya başladılar.

«Gel sen de oyna bizimle!» diyorlardı küçük kardan kıza. Kardan kız biraz çekingen davranınca, elinden tuttukları gibi aralarına sürüklediler. Kardan kız gerçekten de büyük bir neşeyle onlarla birlikte sıçramaya, oynamaya başladı. Ama bir ara ateşe yaklaştığında, sendeleyerek birden yere yıkılıverdi.

Eriyerek dağılıverdi kardan kız. Ellerini tutmuş olan çocukların parmaklarında, ışıyan birkaç damla sudan başka bir şey kalmamıştı...

«Ah şu ateşi keşke yakmasaydık» diye üzüldü çocuklar. Yakmasalardı küçük kardan kız belki birkaç gün daha yaşayabilirdi. Ama ancak birkaç gün. Çok geçmeden ilkbahar güneşi nasıl olsa eritecekti onu.

Belki de ertesi kış, lapa lapa kar yağdığında, bir gün köylü annesiyle babasının kapısını çalıvermiştir küçük kardan kız. Ama bu öyküyü bana anlatan köylü nine onun geri dönüp dönmediğini kesinlikle bilmiyordu.

HİKÂYE

KARDAN

KIZ

Türkçesi:
AKŞİT GÖKTÜRK

Bir dağ köyünün son evciğinde yaşayan bir köylü karı koca vardı. İkisi de iyi insanlardı, çalışkandılar. Küçücük tarlalarını eker biçer, iki ineklerini otlatır, sonbaharda küçük avludaki iki koca ağacın yemişlerini toplarlardı. Evlerinin önünde iki dev bekçi gibi yükselirdi bu ağaçlar.

«Her zaman iki, her zaman iki» diyordu kadın, «dilerim bir gün üç olsun iki.» Bu sözlerini işiten kocası, onun gene bir çocuk özlediğini düşündü. Hiç çocukları yoktu bu köylü karı kocanın.

O gece ilk kar düştü, sabahleyin kalktıklarında kar daha kesilmemiş, lapa lapa yağıyordu. Öyle çok yağdı ki, küçücük ev, damında biriken ağırlıkla gıcırdamaya başladı. Köylü ile karısı pencerenin önünde durmuş, büyük bir sessizlik içinde karın yağışını seyrediyorlardı.

Kadın birden:

«Gel dışarı gidelim, kendimize küçük bir kardan kız yapalım» dedi. Gözleri ışıl ışıldı sevinçten bunu söylerken. Kocasının elini tuttuğu gibi kapıyı açıp onu dışarıya çekti.

Ayakları dizboyu kar içine gömülüyor ama, bana mısın demiyorlardı. Sevinç içinde dörtbir yanı saran bu aklık içine gömülerek kendi elleriyle bir kardan çocuk yapmaya koyuldular: İlkin bir gövde yaptılar, sonra küçük kollar, bacaklar, sonra da minicik bir boyun üzerinde duran bir baş. Kadın eve koşarak getirdiği iki kömür parçasından bir çift göz yaptı kardan çocuğa, bir tutam yünden iki kara örük yaptı başına. Sonra çoktandır dikmiş olduğu küçücük kırmızı bir elbiseyi sandığından çıkararak kardan kıza giydirdi. Tıpkı canlı bir çocuğa benziyordu şimdi kardan kız. Kadıncağız, bir ara ardından:

«Anacığım, anacığım beni de alsana yanına!» diye incecik bir ses işitince kulaklarına inanamadı. Kardan kız dile gelmişti.

Köylü ile karısı büyük bir mutluluk içinde küçük kardan kızı evlerinin içine götürdüler ama, kadın tam sobayı yakacağı zaman kardan kız:

«Ateş bana hiç iyi gelmez, ne olur yakma» diye yalvardı.

Bunun üzerine köylü ile karısı:

«Senin her dediğini yerine getiririz biz. Sana iyi gelmiyorsa soba da yakmayız. Her şeye katlanırız, sen yanımızda kal tek» dediler. Duydukları mutlulukla sevinç, gönüllerini büyük bir sıcaklıkla doldurduğundan, sobanın sıcaklığını aramadılar bile.

Küçük kardan kız şen şakrak bir çocuktu, bütün gün türküler söyler, gülerdi. Dörtbir yandan komşular tanıdıklar onu görmeye geliyorlardı.

«Ne güzel, ne de sevimli şey» diyordu hepsi. Komşu çocukları kardan kızla oynamaya can atıyorlardı. Birlikte kartopu oynuyorlar, tepeden aşağı kızak kayıyorlar, küçük kayaklarla köyden köye gidiyorlardı.

Bütün kış böylece geçti günler. Köylü ile karısının mutluluğuna hiç diyecek yoktu. Onların da bir çocuğu vardı şimdi. Hem de öteki çocukların hiç birine benzemeyen, gözlerini gönüllerini sabahtan akşama dek kıvançla dolduran bir çocuk.

İlkbahar yelleri dağları, bayırları yalayarak karları yavaş yavaş eritmeye başladı. İlkbahar güneşinin ılık ışınları daha da çok eritti karları. Bunu gören küçük kardan kız büyük bir tasaya kapıldı, yakındaki serin, kuytu çam ormanına kaçarak, korku içinde bir köşeye saklandı. Anası aradı buldu onu orda, avutmaya çalıştı. Ama gerçekte anasının içi kan ağlıyordu, onu avutacak biri gerekti. Kardan kızın küçük oyun arkadaşları çevresine toplandılar, onu gene güldürmek, neşelendirmek için ellerinden geleni yaptılar. Sonunda hoşuna gitsin diye koca bir ateş yakıp çevresinde sıçramaya, oynamaya başladılar.

«Gel sen de oyna bizimle!» diyorlardı küçük kardan kıza. Kardan kız biraz çekingen davranınca, elinden tuttukları gibi aralarına sürüklediler. Kardan kız gerçekten de büyük bir neşeyle onlarla birlikte sıçramaya, oynamaya başladı. Ama bir ara ateşe yaklaştığında, sendeleyerek birden yere yıkılıverdi.

Eriyerek dağılıverdi kardan kız. Ellerini tutmuş olan çocukların parmaklarında, ışıyan birkaç damla sudan başka bir şey kalmamıştı...

«Ah şu ateşi keşke yakmasaydık» diye üzüldü çocuklar. Yakmasalardı küçük kardan kız belki birkaç gün daha yaşayabilirdi. Ama ancak birkaç gün. Çok geçmeden ilkbahar güneşi nasıl olsa eritecekti onu.

Belki de ertesi kış, lapa lapa kar yağdığında, bir gün köylü annesiyle babasının kapısını çalıvermiştir küçük kardan kız. Ama bu öyküyü bana anlatan köylü nine onun geri dönüp dönmediğini kesinlikle bilmiyordu.

Sandal gemiden biraz uzaklaştıktan sonra kürek çekenlerden biri birden ayağa kalkarak Pompey'in sırtına bir bıçak sapladı.

MEÇHUL KAHRAMANLAR

KÜÇÜK KÖLENİN BÜYÜK İŞİ

Pompey'in başarıları küçük köle Philippus'un gözlerini kamaştırıyordu...

Milâttan önceki devirlerde kölecilik pek yaygındı. Zenginler, ünlü kişiler mutlaka yanlarında köle çalıştırırlardı. Özellikle eski Yunan ve Roma devirlerinde köleler halkın büyük bir çoğunluğunu meydana getirmekteydi. Bu arada kölelikten bıkkınlık getirenler, bağımsızlığa kavuşmak için kendilerini öldürmeyi bile düşünenler bulunduğu gibi efendilerine gerçekten bağlanıp onun uğruna her türlü fedakârlığa katlanmayı göze alacak cesur kölelere de raslanırdı. İşte küçük Philippus da ünlü hükümdar Pompey'inin sadık bir kölesiydi. Onbeş yaşındaki köle Philippus için yeryüzünde efendisinden daha üstün, daha iyi kalpli ve daha akıllı bir kimse yoktu ve hiçbir zaman da olamayacaktı.

Pompey, bir süre sonra küçük kölesini serbest bırakmak istedi. Bu büyük adam, insanları köle olarak kullanmanın hiç de doğru bir iş olmadığına yürekten inanmıştı. Fakat Philippus'a bu düşüncesini, inancını bir türlü kabul ettiremiyordu. Küçük köle için serbest bırakılmak bir çeşit ölümden farksızdı. Pompey'in yanında olmadıkça Philippus için yaşamanın da bir değeri kalmıyordu.

Bu yüzden efendi ile köle bir hayli çekiştiler. Sonunda ikisi de inadından vazgeçmedi. Pompey, Philippus'u kölelikten azat etti. Philippus da efendisinden vazgeçmemeyi aklına koymuştu. Bunun üzerine eski köle ile eski efendi, iki eski dost olup gene günlerini bir arada geçirmeye devam ettiler.

Pompey'in başarıları küçük kölenin gözlerini kamaştırmıştı. Bu kudretli kumandan ve devlet adamının savaşlarda nasıl başarı kazandığını dönüşünde Roma'da nasıl çılgınca karşılandığını gördükçe eski efendisine olan sevgisi daha da artıyordu.

Fakat günün birinde herşey değişti. Pompey'inin Tesalya'da uğradığı yenilgi bir anda onun gözden düşmesine sebep olmuştu. Artık Pompey, ünlü bir kumandan, herkesin sevdiği değerli bir devlet adamı değil, canını kurtarmak için oradan oraya kaçmak zorunda kalan zavallı bir adamdı. Pompey, kölesinin bu durumdan zarar görmesini önlemek için Philippus'a kendisini terketmesini söyledi. Fakat genç adam, eski efendisinin asıl şimdi yardıma muhtaç olduğunu düşünerek bu teklifi kabul etmedi. Bir zamanlar onun hayatını kurtaran bu büyük insanın yanında kalıp kanının son damlası akıncaya kadar onu korumak istiyordu.

Pompey, nihayet Mısır'da düşmanlarının korkusu olmadan rahat yaşayabileceğine inandığı için gizlice Mısır'a kaçmanın yollarını araştırmaya başladı. Mısır'da bulunan Roma ordusunun da kendisini destekleyeceğini ve böylece yeniden kuvvet kazanacağını umuyordu.

Pompey, Philippus ile birlikte bir kalyon'a binip İskenderiye'ye doğru yola çıktı. Gemi, İskenderiye limanının açıklarına vardığı zaman Mısır sarayının yetkilileri, kral adına gemiye bir sandal gönderip Pompey ile Philippus'un karaya çıkmasını sağlamak istemişlerdi. Köle ile efendisinin bindikleri sandal gemiden biraz uzaklaşır uzaklaşmaz, san-

BÜYÜK TÜRK SPORCULARI

ÜNLÜ TÜRK PEHLİVANI
Koca Yusuf

Bütün dünyanın sırtını yere getiren Koca Yusuf bir deniz faciasına kurban gitti...

Atlas Okyanusu yine kudurmuştu. Saatlerden beri esen bora bir türlü dinmek bilmiyordu. Bu müthiş fırtınanın ortasında yol almaya çalışan küçük bir gemi vardı: Burgonya. Aslında gemi o zamanın sayılı transatlantiklerinden biriydi, ama dev gibi dalgaların arkası arkasına bordasında her patlayışında sanki ek yerlerinden ayrılıp dağılıverecekmiş gibi sarsılıyordu.

Gemide herkes can kaygusuna düşmüştü. Yolcuların arasında dev gibi vücudu, uzun boyu ve tuttuğunu kopartacağını her haliyle belli eden bir de Türk vardı.

Bu koca Türk'ün adı Yusuf'tu. Lâkabı da Koca!. Koca Yusuf New York'tan bindiği bu gemiyle Avrupa'ya dönüyordu.

Derken kaçınılmaz son geldi. Hepsinden müthiş bir dalga gemiyi, sanki bir sandalmış gibi alıp havalara kaldırdı, sonra da müthiş bir gürültüyle simsiyah suların üzerine yan yatırdı.

Her taraftan çığlıklar yükseliyor, herkes canını kurtarmak için cankurtaran sandallarına koşuyordu. Sandallar indirildi, kazazedeler panik içinde sandallara atlamaya çalışıyorlar, dolan sandallar da bir an önce geminin yanından uzaklaşmaya çalışıyordu. Denizin dalgalarla inip kalkan yüzünde insanlar yüzüyor, kendilerini de sandallara almaları için yalvarıyorlardı.

Derken gemi yavaş yavaş gözden kayboldu. Çığlıklar, imdat bağırışları birer ikişer kesildi.

Deniz faciasının kurbanları arasında Koca Yusuf da vardı: Ünlü Türk güreşçisi, bütün dünyanın sırtını yere getiren Koca Yusuf!

Koca Yusuf bugünkü Bulgaristan sınırları içinde kalan Deliormanlar'da doğmuştu. O havalinin erkekleri gibi Yusuf da iri yarıydı ve son derece kuvvetliydi, üstelik memleketlileri gibi de güreşe çok meraklıydı.

1,90 boyunda, 115 kilo ağırlığındaydı, onun dev gibi cüssesini görenler, hayranlıklarını, ona daha genç yaşta «Koca» lâkabını takarak belirtmişlerdi.

Koca Yusuf o günlerin en ünlü pehlivanlarından Kel İsmail'in yanında yetişmişti. İstanbul'a geldiği zaman devrin tanınmış pehlivanlarının hemen hepsinin sırtlarını yere getirmişti, kısa zamanda başpehlivan olmuştu.

Onun böylesine büyük bir pehlivan olduğunu gören bazı Rum ve Fransız menajerler Koca Yusuf'u alıp Fransa'ya götürmeyi, orada güreştirerek servet sahibi olmayı düşündüler.

Koca Yusuf'un asıl başarısı yağlı güreşteydi. Ne var ki Fransa'da güreş kuralları, Türkiye'dekinden değişikti. Hele Koca Yusuf'u Greko-Romen stilinde güreştirmek istiyorlardı ki, bu güreş tarzı Türkiye'de hiç bilinmiyordu. Buna rağmen Koca Yusuf bütün rakiplerini, bu arada Bouchet ve devrinin en büyük güreşçisi Paul Pons ile güreş tutarak onların da sırtlarını yere getirdi ve haklı olarak «Cihan Şampiyonu» ünvanını kazandı.

Daha sonra menajerlerinin zoruyla Amerika'ya da giden Koca Yusuf orada da karşısına çıkan bütün rakiplerini yendi. Böylelikle yeryüzünde kendisini yenebilecek bir başka pehlivan olmadığını isbat etmiş oluyordu.

Bütün bunlara rağmen Koca Yusuf mutlu değildi. Vatanındayken er meydanında güreşir, rakibini yenmekten başka bir şey düşünmezdi. Ama oralarda Koca Yusuf'u tiyatrolarda, panayırlarda güreştirmek istiyorlar, hattâ seyircileri memnun etmek için güreşi uzatmasını, hileli güreşmesini, rakipleriyle anlaşmasını teklif ediyorlardı. Bunlar spor ahlâkiyle bağdaşmayan hareketlerdi. Kaldı ki hakemlerin taraf tutması, basının olayları yanlış yansıtması, seyircilerin yersiz gösterileri Koca Yusuf'u çok üzüyordu. Menajerlerle arasında anlaşma yapılmış olduğundan, her şeyi yüzüstü bırakıp yurda da dönemiyordu.

New York limanından Burgonya adlı gemiye binerken vatanına döneceği için çok sevinçliydi. Ama ne yazık ki, kader Koca Yusuf'a bunu çok gördü. Müthiş bir fırtına gemiyle birlikte yenilmez Türk güreşçisini de yuttu.

dalda kürek çekenlerden biri birden ayağa kalkıp Pompey'inin sırtına bir bıçak sapladı. Sandalda bulunan diğer iki asker de Pompey'inin üzerine saldırıp öldürdüler. Mısır'da bulunan Romalı askerler, Pompey'inin baş düşmanı Jül Sezar'a yaranmak için bu cinayeti tasarlamışlardı. Philippus, efendisinin hayatını kurtaramadığına çok üzülmüştü ama, hiç değilse şerefli bir asker gibi gömülmesini sağlamayı kararlaştırdı. O devirde Romalılar büyük ölülerini yüksek odun yığınlarının üzerine koyup yakmayı âdet edinmişlerdi. Philippus da bir odun yığınını hazırlayıp efendisinin ölüsünü bu yığının üzerine koydu ve yaktı. Böylece büyük Pompey'in külleri Mısır çöllerinin kumlarına karıştı. Olay duyulduktan sonra Romalı askerler Philippus'u yakalayıp başını uçurdular. Fakat küçük kölenin yaptığı büyük iş yüzyıllar sonra bile unutulmadı.

RÜYALAR ÜLKESİNDE

DOROTHY, KÖPEĞİ TOTO, KORKULUK, TENEKE ADAM VE ASLAN, OZ ÜLKESİNDEKİ SİHİRBAZA GİDERLER.. SİHİRBAZ ONLARA, BATI CADISINI DA ORTADAN KALDIRMALARINI EMREDER...

ÜMÜDÜMDA DEĞİL, BİR ŞEY YAPAMAZLAR.

ÇIRABİLİRSİNİZ. ARILAR YORULUP GERİ DÖNDÜ...

SENİ ESKİ HALİNE GETİRELİM!

DOROTHY YİNE SAMANLARI KORKULUKA DOLDURMUŞTU.

BEN BİLİRİM YAPACAĞIMI..

CADI, BAŞINA SİVRİ KÜLLÂHINI GEÇİRDİ SONRA UÇAN MAYMUNLARINI ÇAĞIRDI...

UÇAN MAYMUNLAR KALABALIK BİR SÜRÜ HALİNDE GELDİLER.

KIZLA ASLAN HARİÇ ÖTEKİLERİ YOK EDİN!

MAYMUNLAR BUNUN ÜZERİNE TENEKE ADAMLA KORKULUK'A SALDIRDILAR...

KOLLARIMI KIRACAKSINIZ BIRAKIN!

EYVAH! HAPI YUTTUK HEPİMİZ..

MAYMUNLAR BİRER KARTAL GİBİ BİZİMKİLERİN ÜZERİNE SALDIRDILAR. NEYE UĞRADIKLARINI ANLAYAMADILAR...

KORKULUKUN İÇİNİ BOŞALTARAK SAMANLARINI AŞAĞIYA DOKTÜLER.

TENEKE ADAMI DA YÜKSEKTEN KAYALARIN ÜZERİNE ATTILAR...

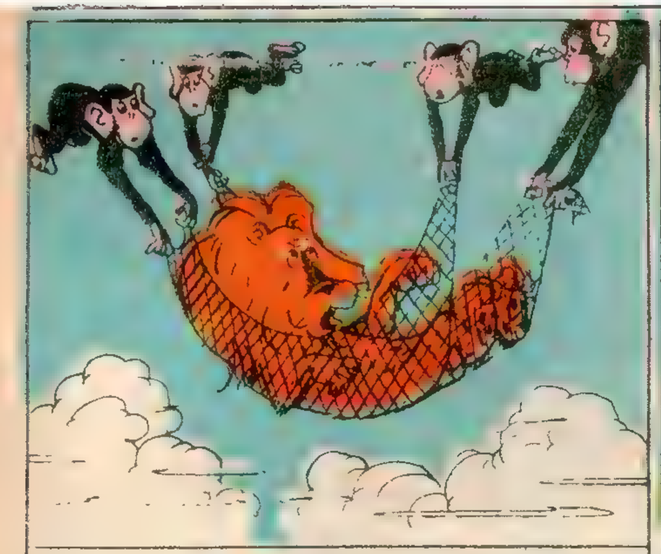

ASLANI DA BİR AĞ İLE YAKALAYIP SARAYA GÖTÜRDÜLER.

MAYMUNLARIN REİSİ DOROTHY'NİN ALNINDAKİ İŞARETİ GÖRMÜŞTÜ..

UÇAN MAYMUNLAR DOROTHY'Yİ HEMEN BATI CADISINA GÖTÜRDÜ...

TOTO'DA BÖYLE BİR İŞARET YOKTU. CADI DOROTHY'NİN KÖPEĞİNİ ÇOK SEVDİĞİNİ BİLİYORDU..

DOROTHY AYAĞINDAKİ SİHİRLİ PABUÇLARI UNUTURLAMIŞTI...

CADI DOROTHY'DEN PABUÇLARI ALMAK İÇİN ÇARE DÜŞÜNÜYORDU.

TAKILIP DÜŞMESİ İÇİN KAPIYA BİR İP GERMİŞTİ.

HER ŞEYDEN HABERSİZ KIZ EVE DOĞRU YÜRÜDÜ...

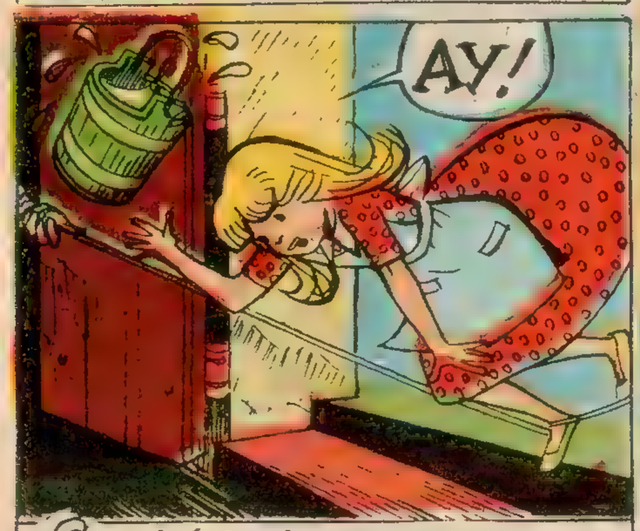

CADI İDİ ÇEKİNCE ZAVALLI KIZ DENGESİNİ KAYBETTİ.

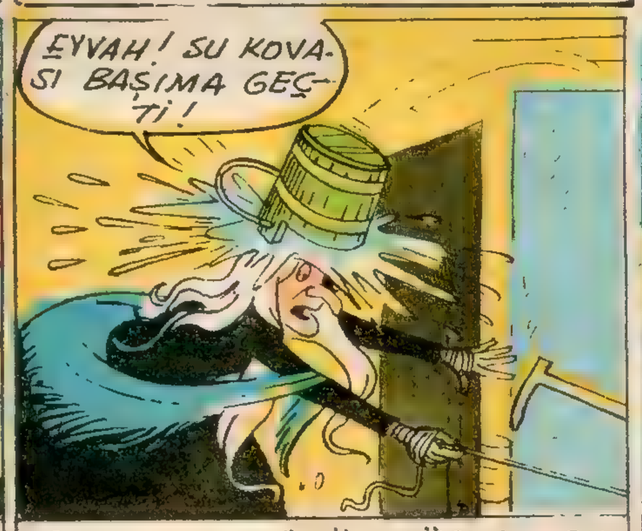

CADININ EN BÜYÜK DÜŞMANI SU İDİ. SU ONU YOK EDEBİLİRDİ...

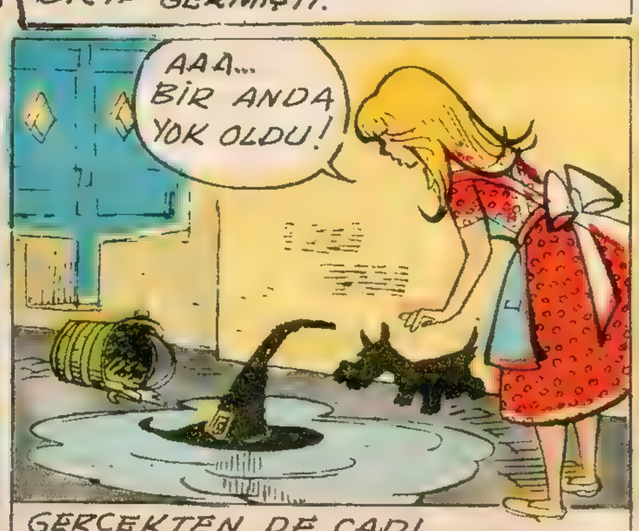

GERÇEKTEN DE CADI BİR ANDA ERİDİ.. GERİYE SADECE ŞAPKASI KALMIŞTI.

DOROTHY, HEMEN ARKADAŞLARINI ARAMAYA ÇIKTI. GEÇ KALMAKTAN KORKUYORDU.

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

TABİATTA BİRBİRİNDEN TEHLİKELİ BİR-ÇOK YARATIK VARDIR. EN TEHLİKELİ-LERİ ZEHİRLİ HAYVANLARDIR.

«Gila Canavarı» adı verilen kertenkele 60 sm. kadar uzunluğunda bir sürüngendir. Kuzey Amerika'da yaşar. Zehirli olduğundan çok tehlikelidir. Çok ağır hareket eder, ama rahatsız edilince birden avına atılır, dişleriyle neresi gelirse ısırır, avını öldürünceye kadar da dişlerini açmaz. Dişlerindeki oluklardan akıttığı zehir, düşmanını öldürmeye yeter. Daha çok kuş yumurtaları, küçük tavşanlarla beslenir.

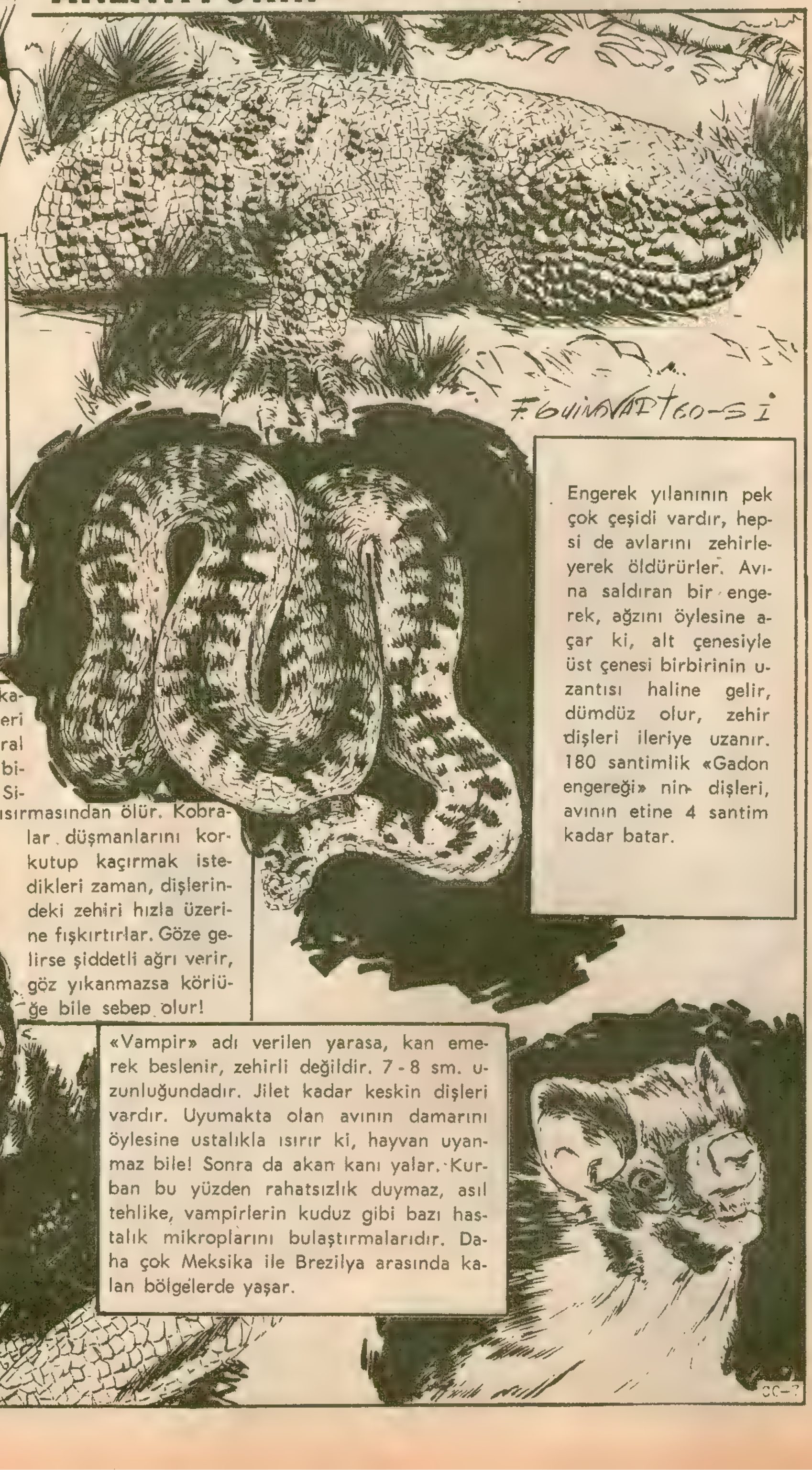

F. GUIDARDEO-SI

Engerek yılanının pek çok çeşidi vardır, hepsi de avlarını zehirleyerek öldürürler. Avına saldıran bir engerek, ağzını öylesine açar ki, alt çenesiyle üst çenesi birbirinin uzantısı haline gelir, dümdüz olur, zehir dişleri ileriye uzanır. 180 santimlik «Gadon engereği» nin dişleri, avının etine 4 santim kadar batar.

Yılanların içinde hiçbiri kobra kadar zehirli olamaz. Kobra çeşitleri arasında en tehlikelisi olan «Kral Kobra» nın zehiri, insanlar için bile tehlikelidir. Hatta her yıl Siyam'da bir sürü fil, kobraların ısırmasından ölür. Kobralar düşmanlarını korkutup kaçırmak istedikleri zaman, dişlerindeki zehiri hızla üzerine fışkırtırlar. Göze gelirse şiddetli ağrı verir, göz yıkanmazsa körlüğe bile sebep olur!

«Vampir» adı verilen yarasa, kan emerek beslenir, zehirli değildir. 7 - 8 sm. uzunluğundadır. Jilet kadar keskin dişleri vardır. Uyumakta olan avının damarını öylesine ustalıkla ısırır ki, hayvan uyanmaz bile! Sonra da akan kanı yalar. Kurban bu yüzden rahatsızlık duymaz, asıl tehlike, vampirlerin kuduz gibi bazı hastalık mikroplarını bulaştırmalarıdır. Daha çok Meksika ile Brezilya arasında kalan bölgelerde yaşar.

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

BİR GÜN, PASLANMIŞ MAKİNELERLE DOLU BİR RIHTIMDA DEMİRLEMİŞTİK DAVE, MERAKLA BAKINIYORDU ÇEVRESİNE.

34

BEN POSTAYA BAKMAK ZORUNDAYIM JANE YÜRÜ, BİRLİKTE GİDELİM HA, NE DERSİN?

ERİK, KARDEŞİNE GÖZ KULAK OLUVER. BABANLA BİZ HEMEN DÖNERİZ YAVRUM...

PARAMIZ GELMEMİŞSE ŞİMDİ, GÜNEYE GİTMEKTEN VAZ GEÇMEMİZ GEREKECEK JANE!

PARASIZ KALDIĞIMIZ ÇOK OLDU SEVGİLİM. AÇLIKTAN ÖLMEYİZ YA, ÜZME CANINI!

HEY, ERİK! GEL DE ŞU ÇADIRLARDA NE VAR BİR BAKALIM!

ÇADIR DA NE DEMEK, HADİ GİT BAŞIMDAN!

MOTOR

© 1969 by NEA, Inc.

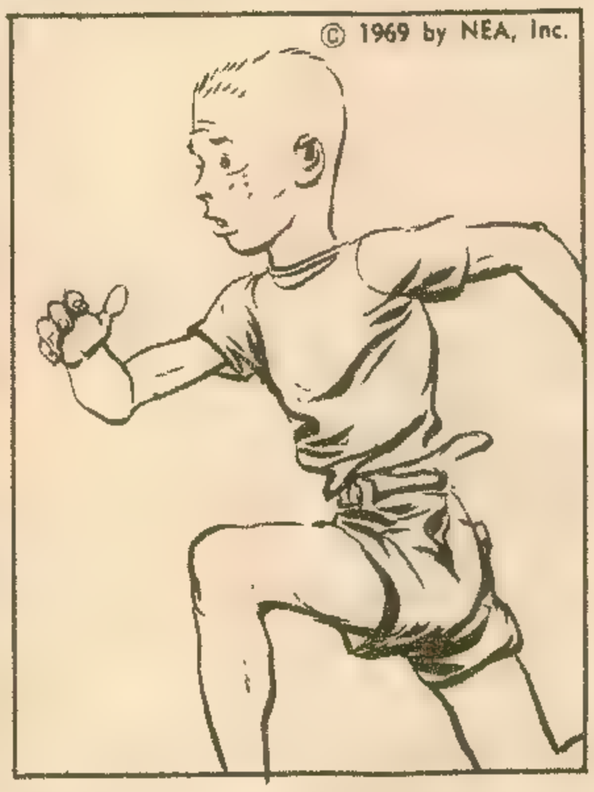

ERİK! BAK BİR ADAM UYUYOR ORADA!

NE OLUR UYURSA UYUSUN!

AMA ELİNDE BİR TÜFEK VAR... HEM DE KOSKOCAMAN!

7-13

ARKASI VAR

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

TRENTON, NEW JERSEY'DEN, BROWNSVILLE, TEKSAS'A GİDEN KIYI YOLU, 2,644 MİL UZUNLUĞUNDADIR, VE ATLANTİK KIYILARIYLA BÜTÜN KÖRFEZLERDEN GEÇER.

FLORİDA'DA İNŞA EDİLMEKTE OLAN BİR KANAL, BU YOLU ÇOK KULLANIŞLI HALE GETİRECEKTİR. KIYI YOLUNDAKİ İŞARETLER STANDART İŞARETLERE BENZERLER, YALNIZ SARIYLA ÇERÇEVELENMİŞ SİYAH İŞARETLER, KUZEYDEN VE DOĞUDAN GELENLER İÇİN İSKELE TARAFINI, KIRMIZIYLA ÇERÇEVELİLER İSE SANCAK TARAFINI (SAĞ TARAFI) GÖSTERİRLER.

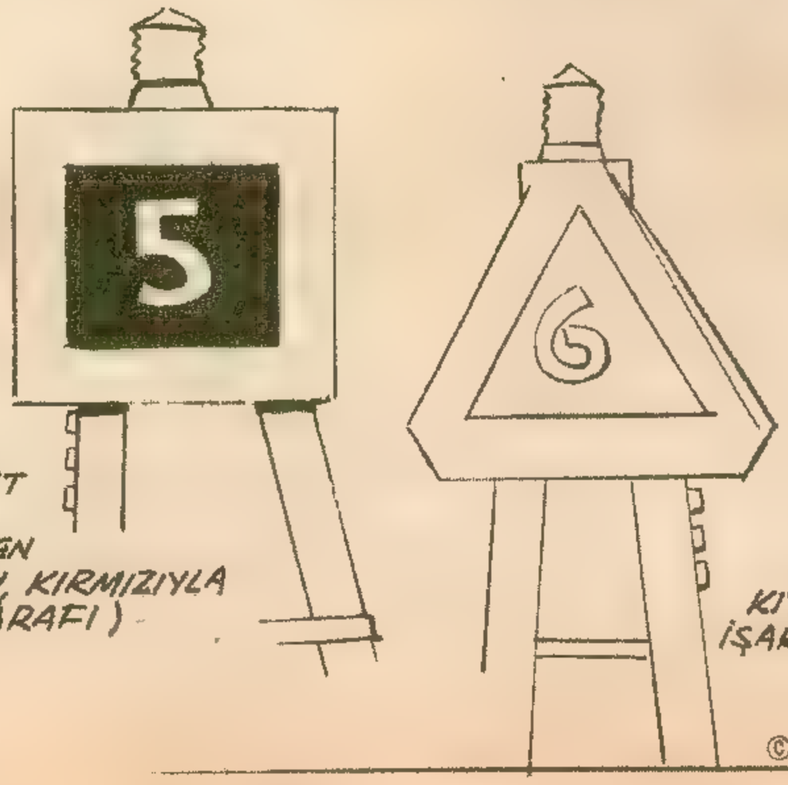

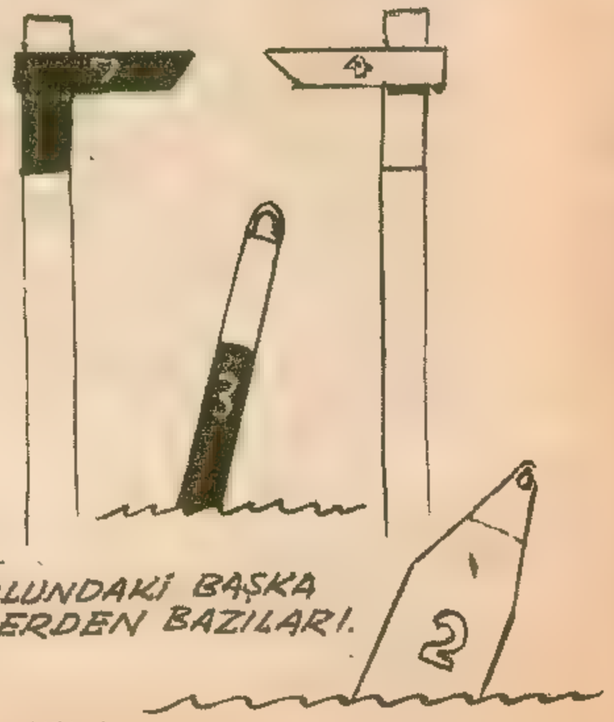

KIYI YOLUNDAKİ BAŞKA İŞARETLERDEN BAZILARI.

© 1969 by NEA, Inc.

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

Amerika ve Avustralya gibi yeni yeni Kıtaların keşfine yol açan âlet

PUSULA

Pusula, çok eski çağlarda Çin'de biliniyor, Çinliler pusulaya bakarak yönlerini bulabiliyorlardı...

Çok eskiden gemiciler uzun yolculuklara çıktıkları zaman mümkün olduğu kadar karayı gözden kaybetmemeye çalışırlardı. Uzun yolculuklarda karadan uzaklaşacakları için de, yollarını güneşe ve yıldızlara bakarak bulmaya çalışırlardı. Tabii böyle olunca da çok uzak yerlere gidemezler, hele okyanuslara hiç açılamazlardı.

Gemicilik ancak pusulanın icadından sonra gelişti, uzun seyahatlerin yapılması mümkün oldu. Pusula bugün de denizcilik alanında kullanılan âletlerin başında gelir. Yalnız gemiciler değil, havacılar da yollarını bulmak için en çok pusuladan yararlanmaktadırlar.

Pusula ile ilgili ilk bilgilere eski Çin kaynaklarında raslanır. Milâttan sonra 120 yılında yazılmış Chone Wey sözlüğünde mıknatıslanmış çeliğin kutbu gösterme özelliğinden söz edilir.

Yedi ve sekizinci yüzyıllarda Çinli denizciler deniz seferlerinde mıknatıslı çubuklar kullanıyorlardı. Ne var ki o günlerin pusulası, bugünkü modern pusulanın yanında çok ilkel kalıyordu. Mıknatıslanmış bir çubuğu incecik bir ipe bağlayıp sallandırırlar, çubuğun boşlukta dönerek hareketsiz hale gelince gösterdiği yönün kuzey-güney doğrultusu olduğunu anlarlardı.

Bir başka usul de, mıknatıslanmış çubuğu bir bambu kamışına bağlayıp dolu bir kabın içindeki suyun üzerine koyarak çubuğun alacağı yöne bakmaktı. Mıknatıslanmış çubuğu ipe bağlayıp sallandırmaları, ya da bambu kamışına bağlayıp su üzerine bırakmaları, çubuğun kolayca dönebilmesini sağlamak içindi. Yoksa, düz bir yere bırakılmış bir mıknatıs çubuğunun, konulduğu yerde kendi kendine dönmediğini tecrübeleriyle görüp öğrenmişlerdi.

Avrupa'lılar pusulayı ve pusulaya bakarak yön bulmayı Asya'lılardan öğrendiler. Bunda da Doğu ülkelerine yapılan uzun geziler kadar Haçlı Seferleri'nin de büyük etkisi oldu. Avrupa'lılar, kâğıt gibi, basım işleri gibi, pusulayı da Doğu'lulardan öğrendiler.

1180 yılında yazılan bir şiirde «küçük denizci», ya da «denizcilerin arkadaşı» diye siyah ve çirkin bir çubuktan söz edilir. Aynı çağda yapılan bir açıklamaya göre, bu «küçük denizci» yarısına kadar su dolu bir kabın içerisinde yüzen iki saman çöpüne bağlı mıknatıslanmış çelik çubuktan başka bir şey değildir. «Kalamit» adı verilen bu ilkel pusula denizciler tarafından Akdeniz'deki seferlerde kullanılırdı.

Ne var ki bir ip üzerinde dengede duran, ya da bir çanak içindeki suyun yüzeyinde yüzen pusula, belki düzgün havalarda bir dereceye ka-

dar kullanışlı olabilirdi ama, fırtınalı havalarda yalpalayan gemilerde hiç kullanılamazdı.

Gerçek pusulanın ne zaman ve kimler tarafından icat edildiği kesin olarak bilinmiyor. Bununla beraber «Saint-Nicolas» adlı bir ticaret gemisinin 1294 tarihli seyir defterinden gemide Sicilya yapısı bir «kalamit» ile yatay bir «pusula» dan söz edilmiş olması, bu iki âletin de Sicilya asıllı olduğunu gösterir.

Denizcilikte kullanılan âletlerin gelişmeye başlaması ancak Ortaçağ'da mümkün oldu. 13'cü yüzyıl başlarında Avrupa'da ilk defa bugünkülere benzeyen pusulalar yapılabildi. Bu pusulalarda mıknatıslı çubuk, yassı ince, uzun levha şeklindeydi ve bunun tam ortasında da, dikey bir iğnenin üzerinde dengede durabilmesi için küçücük bir yuva vardı. Böylece pusulanın göstergesi, iğnenin üzerinde kolaylıkla dönebiliyordu.

Pusulanın kapalı bir mahfaza içine yerleştirilmesi ve bu mahfazanın gemi yalpalasa bile düz duracak bir düzene oturtulması denizcilik alanında büyük ilerlemelerin elde edilmesini sağladı. Daha sonraları dönerek kuzeyi gösteren gösterge yerine, içinde bütün kadranın birden döndüğü pusulalar yapıldı ve bu kadranın üzerine de bir rüzgârgülü kondu.

Rüzgârgüllü ilk mükemmel pusulayı 1483'te Portekizli Ferrande'nin yaptığı sanılmaktadır.

Vasco de Gama adlı büyük seyyah Afrika'nın doğu kıyısında iğne üzerinde dönen cinsten pusulalarla yol gösteren rehber gemicilere raslamıştı. O günden sonra da pusula gelişerek bugünkü modern halini aldı.

Pusula uzun deniz seferlerinin yapılmasına, büyük seferlerin düzenlenmesine, böylelikle Amerika gibi, Avustralya gibi yeni kıtaların keşfedilmesine yol açtı. Pusula keşfedilmemiş olsaydı, belki de yeni kıtaların bulunması çok gecikecek, uygarlık alanında da geri kalınacaktı.

Bugün pusuladan yalnız gemiciler, havacılar değil, seyyahlar, askerler, kamp kuranlar ve izciler de geniş ölçüde yararlanmaktadırlar.

DÜNYA HARİKALARI

Yeryüzünün en süslü tapınağı

ANGKOR TAPINAĞI

Ansiklopediler dini şöyle tarif eder: «Din, tanrıya inanma ve ibadet etme konusunda kurulan düşünce ve davranma düzenidir» derler. Dinlerde Tanrı, kâinatı yaratan ve sınırsız kudretlerin kaynağı kutsal bir varlıktır.

İlk insanlar Ay'a taparlardı. Sonra Ay'ın yerini Güneş aldı. Daha sonraları ise toprak ve birçok bilinmeyenle dolu olan gökyüzü.

İnsanoğlunun ilk şekilli tanrıları «Fetiş» denen putlardı. Sümerler, Hititler, Eski Mısırlılar, Asurlular, Elamlılar, Babilliler'in dinleri ise çok tanrılıydı. Eski çağların bu ileri ülkelerinde kötülük, iyilik, bereket, aşk, savaş gibi kavramların birer tanrısı olurdu.

M.Ö. 14. yüzyılda ise, yeryüzünde tek tanrılı dinler görülmeye başladı. Önce Hazreti Musa, Musevilik'i, Hazreti İsa Hıristiyanlık'ı kurdu. Son tek tanrılı din ise bizim dinimiz olan 610 yılında Hazreti Muhammed'in kurduğu Müslümanlık'tır.

Her dinin kendine göre ibadet yerleri vardır. Dinin tarihi hayli eski olduğu için de bugün yeryüzünde milyonlarca tapınak bulunmaktadır. Bunlardan Buda dininin mabedi olan Angkor tapınağı da yirminci yüzyıl insanlarının hayranlıkla seyrettikleri dini yapılardan biri, bir dünya harikasıdır.

Angkor Tapınağı, Kamboçya'nın Angkor şehrindedir. Özelliği yeryüzünün en süslü tapınağı olmasıdır.

Geniş bir parkın ortasında yükselen Angkor tapınağı, bundan 700 yıl kadar önce yapılmıştır. Uzunluğu 243 metredir. İçinde binlerce Buda ve Brahma heykelleri, hepsi birer sanat şaheseri sayılabilecek yılanlar, ejderler vardır. Bunların kimi mermerden, çeşitli taşlardan yapılmıştır, kimi de altından, gümüşten, bronzdan'dır. Buda'nın dini olan Budizm'i benimseyen Kamboçyalılar, haftanın belirli günlerinde dünyanın bu en süslü tapınağının bahçesinde, içinde toplanırlar, dinlerinin gerektirdiği şekilde ibadet ederler. İbadetleri sırasında da yabancıların aralarına karışmamasına bilhassa dikkat ederler. Bir keresinde 8 Amerikalı bu törenleri filme almak istemiş ve bu yüzden de o gece bilinmeyen kişiler tarafından öldürülmüşlerdir. Bunun için Angkor şehrine giden yabancıları ilgililer şöyle uyarırlar: «Angkor tapınağını gezin, fotoğraflarını çekin fakat sakın Kamboçyalılar ibadet ederken oraya yaklaşmayın» derler.

SARIKAYA'daki DEFİNE

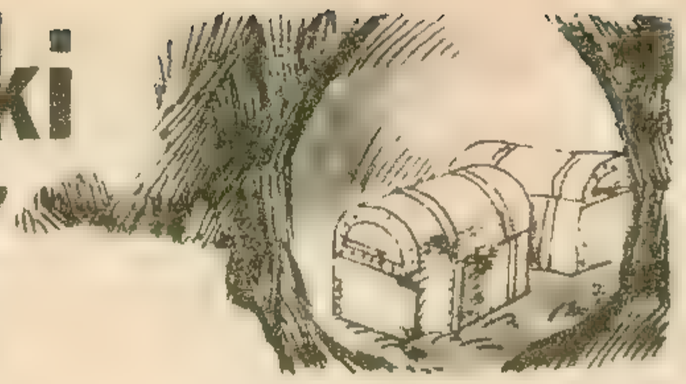

Türkçesi: **ASLI CAN**

Ahmet, koya kadar inen yolda ilerlerken aklına korsan dedesinin soyduğu gemicilerin hayaletleri geliyor, onların alaylı alaylı kendisini süzdüklerini görür gibi oluyordu...

ÖZET

Ayvalık'ta amcaları Selâmi Bey'in yanında tatillerini geçirmekte olan Ahmet'le Mehmet, Sarıkaya adasında, atalarından Yıldırım Reis'in bir definesinin saklı bulunduğunu sanmaktadırlar. Amcalarının doktor Bülent adındaki komşusu da adada bulunan çok değerli bir şeyin peşindedir. İki kardeş amcaları ve dostları Rıza Reisle adada bir keşif yapmak üzere motorla oraya doğru gitmektedirler.

— 8 —

Motor adaya doğru ilerlerken Ahmet, Mehmet ve Rıza Reis, Selâmi Amca'nın anlattıklarını dikkatle dinliyor, ada hakkında gereken bilgiyi ediniyorlardı. Adanın bitki örtüsü fakirdi: Çalılık ve maki ağaçlarından ibaretti.

Doğu koyunun kuzeyinde, sert yamaçların ve kayalıkların başladığı yerde, Yıldırım Reis'in kalesinin kalıntıları yükseliyordu.

Selâmi amca: «Eğer adada bir define varsa, bence kale kalıntılarına yakın bir yerde gizlidir» diye ekledi. «Ama bunu sonra düşüneceğiz. İlk işimiz, doktorun adanın neresine yerleştiğini anlamak olacak. Bir kere adaya çıkmak için hangi koyu, doğudakini mi, batıdakini mi kullandığını bilmiyoruz. İlk işimiz bunu öğrenmek! Bizden şüphelenmediği ve bizi beklemediği için, ada açıklarında ışık görmek, kendilerini kuşkulandırmayacaktır. Bizi gelip geçen bir motor sanacaklardır. Sanırım nerede olduklarını çabuk keşfedebileceğiz. Sonra Ahmet'le ben öbür koya hareket edeceğiz. Sabahı da beklememiz gereksiz, çünkü Sarıkaya küçük bir adadır. Gün ışığında görünmek istemeyiz, değil mi? Şafak sökmeden davranmamız, çok yararlı olacak.»

Selâmi amcanın tahmin ettiği gibi, düşmanlarının yerini bulmakta hiç güçlük çekmemişlerdi. Yanına almayı unutmadığı gece dürbünü ile adayı uzaktan inceledi. Doğu kıyısında bir teknenin ışıkları ile, karada çadıra benzeyen bir şey görmüştü.

Motor dikkatle adaya yaklaşırken, doktorun yerleşme yerini daha yakından incelemişlerdi. Gerçekten de uzaktan gördükleri şey, bir çadırdı. Denizden 6-7 metre kadar yüksekte bir düzlükte kurulmuştu. Herhalde kale kalıntılarına gitmek için burasını üs olarak kullanacaklardı. Koyda şimdilik yalnız bir tekne görülüyordu. Demek doktor ve adamının bekledikleri yabancılar, henüz gelmemişti. Fakat düşmanın tamamı olmasa da, bir bölümünün kendilerinden önce adaya çıktığı unutulmamalıydı.

Önceden tasarlanan plâna uygun olarak, motor adanın öbür kıyısına yol almıştı. O sırada ay yavaş yavaş batıyordu. Rıza Batı koyunda, kıyıdan 30 metre kadar açıkta demir attı. Motora bağlı sandala binen Selâmi amcayla Ahmet, zirveye tırmanmak üzere ayrıldılar. İzledikleri yol belki sellerin, belki de yüzyıllarca önce burada yürüyenlerin eseriydi. Ama ne olursa olsun, tırmanmak çetindi, yorucuydu. Hele insan sırtında bir de koca tüfek taşırsa.

Adanın zirvesine ulaştıktan sonra, daha kolay ilerlemeye başladılar. Arazi burada daha az engebeliydi. Yavaş yavaş ağarmaya başlayan gün ışığında etraf, ikisine de pek garip ve ıssız görünüyordu.

Büyük güçlükle karşılaşmadan, doğu kıyısına doğru inen zirveye ulaş-

YILDIRIM, GEMİLER İÇİN TEHLİKELİ DEĞİLDİR

Açık denizde de şimşekli, gök gürültülü fırtınalar vardır. Öyleyken, bir geminin yıldırım isabetiyle tehlikeye düştüğünü ya da zarara uğradığını hiç duymayız. Bunun sebebi nedir? Karada yıldırımdan, 34-400 milyon voltluk gerilimli ve 10,000-20,000 Ampere güçlü elektrik şarjını toprağın içine ileten paratoner sayesinde korunuruz. Böyle bir paratoner, bir ucu göğe doğru sivrilen, öbür ucu ise toprağın içindeki suyla bağlantılı olan metal bir çubuktan meydana gelir. Suyla olan bu bağlantı, elektriği mükemmel iletmesi bakımından gereklidir. Islak ellerle elektrik düğmesine dokunmak veya banyo teknesinin içindeyken elektrikli bir cihazı ele almak bu sebepten tehlikelidir. Bir gemide direk, havanın elektriğini devamlı olarak denizin suyuna ileten bir paratoner vazifesi görmektedir, öyle ki bu durumda geminin yukarısında, bir yıldırımın vücut bulması için gerekli şarjlar toplanamamaktadır. Tesadüfen yıldırım geminin üzerine düşse bile, direk veya baca kanalıyla en kısa yoldan suya ulaşıp tesirini kaybeder.

tılar. Zirvenin hemen eteklerindeki çalıların ardında sipere yatarak, düşmanlarının karaya ayak bastığı koya baktılar.

Koyda, Ahmet'in Ayvalık'ta gördüğü motor demirli duruyordu. Gerek motor, gerekse önceden denizden gördükleri çadır, karanlıklar içindeydi. Sol tarafta Yıldırım Reis'in kalesinin kalıntıları, gri bir silüet halinde görünüyordu.

Selâmi amca yeğeninin kulağına fısıldadı: «Haydi bakalım, biraz daha yaklaşalım!»

Zirveden, önce kale kalıntılarına, sonra da koya kadar inen yolda, dikkatle ilerlemeye başladılar. Ahmet korkak bir çocuk değildi, ama ister istemez korsan dedesinin soyduğu gemicilerin hayaletleri arada sırada aklına geliyordu. Onların alaylı alaylı kendisini süzdüklerini görür gibi oluyordu.

Felâket hiç beklemedikleri bir anda ve hızla üzerlerine çöktü. Kalıntılara giden yolun henüz yarısına varmışlardı. Bir süre deniz gözden kaybolmuştu. Bu sırada Ahmet'in ayağı bir taşa takıldı ve sendeledi. Aynı anda Selâmi amca feryadı bastı. Kalenin duvarlarından birinin ardından ok gibi bir karaltı fırlamıştı. Selâmi amca, bunun doktorun şoförü Yaşar olduğunu anlamaya fırsat bile bulamadan, adamı üzerinde buldu. Herşey birkaç saniye içinde olup bitti. Yaşar'ın elindeki tabancanın kabzası kalkıp, Selâmi Sarıkaya'nın tepesine indi. Adamcağız gık bile diyemeden olduğu yere serildi, kaldı.

Ahmet ise ayağının taşa takılmasından fırsat bulup da toparlanamadığı için, hiçbir şey yapamamıştı. Ve birden ardından çok iyi tanıdığı bir ses işitti:

— «Haydi bakalım, at silâhını! Ellerini başının üzerinde kavuştur. Yoksa sıkarım kurşunu. Şaka ettiğimi de sanma.»

Ahmet arkasına döndü. Yarım metre kadar gerisinde, elinde bir tabanca ile Doktor Bülent duruyordu. Bir an kararsız kaldı. Fakat fena tuzağa düşmüştü. Önünde, Selâmi amcanın hesabını gören Yaşar, ardında doktor duruyordu. Bu durumda kurtuluş yoktu.

Ahmet yavaşça tüfeğini yere bıraktı ve ellerini havaya kaldırdı.

— «Aferim» dedi doktor. «Akıllıca davrandın!»

Selâmi Amca feryadı bastı. Kalenin duvarlarından birinin arkasından ok gibi bir karaltı fırladı...

SİLÂHLI BİR ÇARPIŞMA

Kolundaki fosforlu saate baktı Mehmet. Amcası ile ağabeyinin gittiklerinden beri tam bir saat olmuştu. Sonra bakışları, ışıyan günün altında hareketsiz duran Sarıkaya'ya takıldı. Çıt çıkmıyordu karşıdan.

Rıza sessizce yanına sokuldu. Alçak sesle: «Neredeyse bir haber çıkar bizimkilerden» diye fısıldadı.

Mehmet, kendisi gibi onun da merakta olduğunu sezmişti. Sarıkaya ufacık bir adaydı. İnsan bir saatte dolaşıp dönmez miydi hiç? Acaba başlarına bir şey mi gelmişti?

İkisi de hiç konuşmadan adayı bir daha süzdüler. Motorun bütün ışıklarını söndürmüşlerdi. Rıza ayrıca tekneyi mümkün olduğu kadar kıyıya yanaştırmıştı. Elindeki tüfeğini sıkı sıkı tutuyordu, ama bu spor tüfeklerinin canlı hedeflere karşı pek etkili olmayacağını da biliyordu. Ah, bir tabancası olsaydı...

Dakikalar geçiyor, Mehmet'in kuruntusu gittikçe artıyordu.

Tekrar saatine baktı. Aynı anda Rıza koluna yapışmıştı. İkisi de uzaktan gelen bir motor sesi işitmişti. Gürültü açık denizden geliyor, ağır ağır yaklaşıyordu.

İkisi birden motorun sancak tarafına geçip, denize baktılar. Gün iyice aydınlanmıştı, ama hafif bir sis yine de karanlıkları delmeleri için yeterli değildi. Yaklaşan hiçbir tekne fark edemediler. Ayrıca motor sesi de birden kesilmişti.

Tam geri dönecekleri sırada, motor sesini tekrar duydular. Bu sefer hangi yönden geldiği de belli oluyordu. Ses güneyden geliyordu ve karşılarındaki burun, teknenin görülmesini engelliyordu.

Plân yapacak vakitleri yoktu. Rıza hemen Mehmet'e bir tüfek uzattı ve ikisi birden iskele tarafında sipere yattılar. Motor iyice kayalıklara yanaştığı için, gelen tekne kendilerini görmeden geçebilirdi. Ama Mehmet'in içinde, işlerin kötüye gittiğini haber veren bir ses vardı. Doktor adaya başkalarının ayak bastığından haberdar olmasa, gece yarısından sonra motorla dolaşmaya çıkar mıydı hiç? Yoksa gelenler başkaları, doktorla buluşacak olan yabancılar mıydı?

Motor sesi yine kesildi. Mehmet titriyordu, ama korkudan değil, heyecandan! Gelen tekne koya doğru yaklaşıyordu. Demek niyeti açıktan geçmek değil, koya girmekti. Öyleyse kendi motorlarının varlığından haberleri vardı.

Peki, Selâmi amcayla Ahmet'e ne olmuştu? Acaba hâlâ adada mıydılar? Yoksa başlarına bir felâket mi gelmişti? Yaklaşan motor acaba bu felâketin sonucu muydu?

(Arkası var)

Minifare ile

8 MİNİFARE İLE OĞLU GİBİ KARAKARGA DA MAHALLEYE YENİ GELEN HANIMI GÖRMEYE

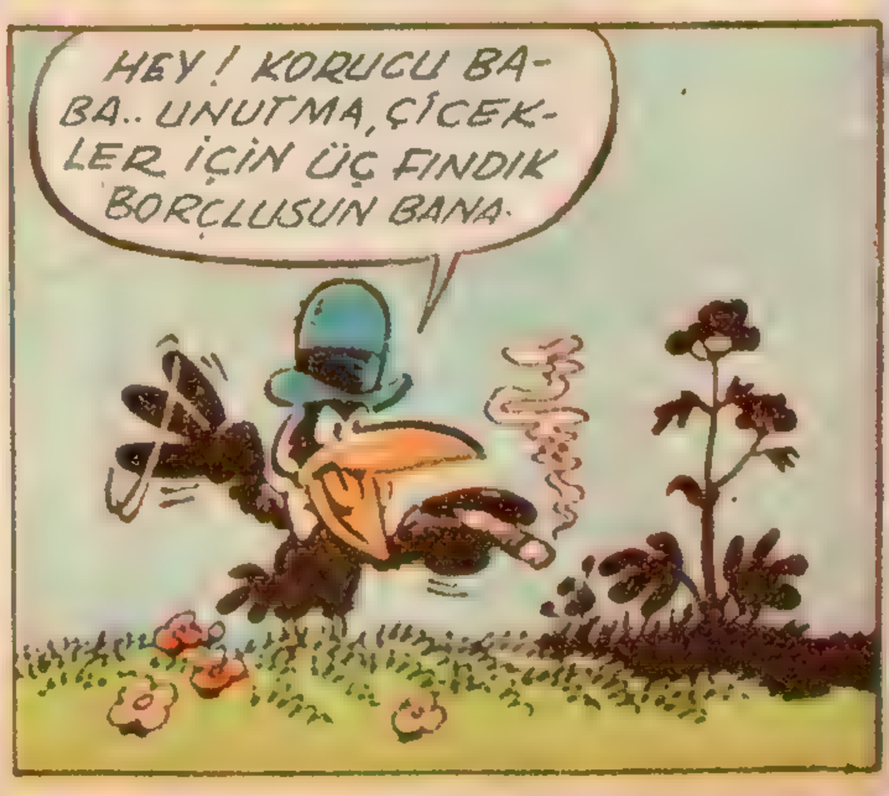

Orman Farecsi

GİDİYORDU...

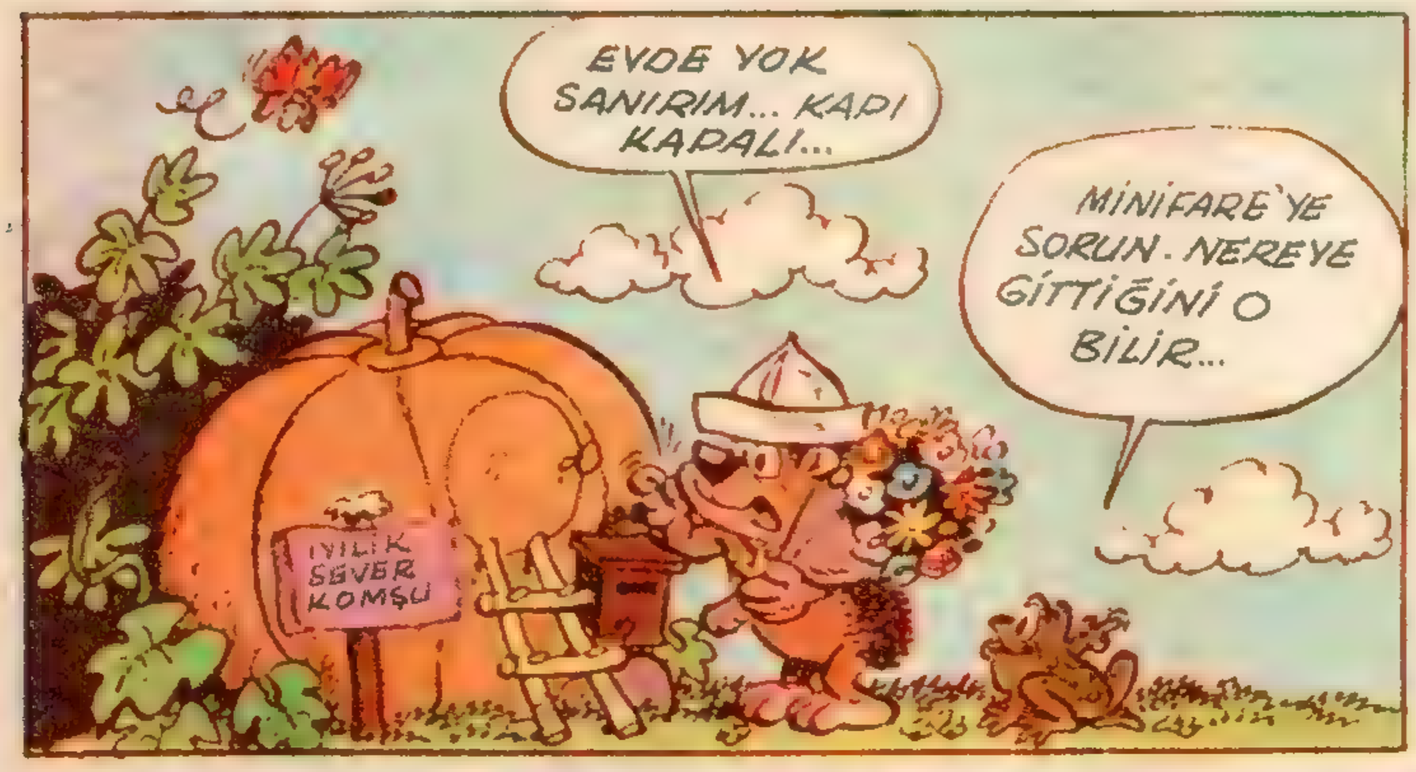

-ARKASI VAR-

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

RÜYAM

Beni büyük adamlar kovaladı
rüyamda.
Beni yakaladılar. Korktum...
Bir yere götürdüler.
Çevreme baktım.
Altınlar, elmaslar, yakutlar dolu,
Tanıdım burasını: Evimiz.
Çok sevindim.
Karşımda annemle babamı
gördüm
Koştum, atıldım boyunlarına.
Güm!..
Bir de baktım ki yataktan
düşmüşüm
Gözümü açtım.
Etraf karanlıktı, şaştım.
Sonra anladım ki gördüğüm,
Bir rüya imiş...

MAHMUT ERTEK
(Oruç Gazi Ortaokulu, 2-C, Aksaray — İST.)

M. KÜRŞAD SEFERCİOĞLU (Demirlibahçe Ortaokulu 2/İ — ANKARA)

TUTUM

Bir atasözü var, bilir misin?
«Ne ekersen onu biçersin!»
Şimdiden para biriktirirsen,
İlerde sıkıntı çekmezsin.

Tutumlu ol her zaman,
Savrukluğa aldırma.
Sen onlara bakarak
Sakın ha savruk olma!

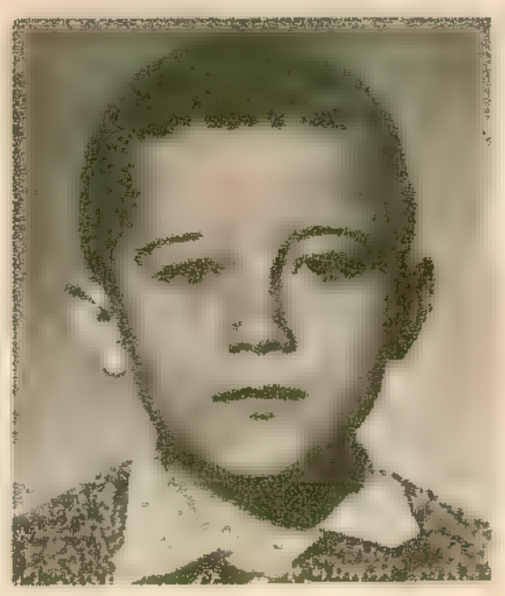

24 SAAT

Saat der ki: «Çın çın çın!»
«Şu perdeleri açın!»
Bakarım: Yedi olmuş.
Her yer ışıkla dolmuş.
Saat der ki: Dokuzum.
«Okul vaktidir kuzum»
Bakmadan sağa sola.
Koşarım ben okula.
Saat der ki: Oniki.
«Koşun şimdi evdeki;
«Yemek sizi bekliyor!»
Saat doğru söylüyor.
Saat der ki: Yirmi bir.
«Artık uyku vaktidir.»
Örterim üzerimi.
Kaparım gözlerimi.
Saat der ki: «Çın çın çın,
Gözlerinizi açın.
«Güneş gökte yükseldi
Okul vaktiniz geldi!»

METİN GÜLEÇ
(Aktepe İlkokulu 5. sınıf öğrencisi — ANKARA)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

MİTHAT KÖKTÜRK: Fıstıkağacı, Kerpiçhane Sokak No. 9/B, Üsküdar - İSTANBUL. **(9 yaşında, kitap okumayı, denizi, sporu seviyor. Pul biriktiriyor.)**

RABİA ALİ - SEVAL HÜSEYİN - YILDIRIM HÜSEYİN: Eski Karadağ - Lefke/KIBRIS. **(Kıbrıslı bu üç arkadaş, anavatandaki kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor. Müzikten, spordan ve seyahatten hoşlanıyorlar. Pul ve kart koleksiyonu yapıyorlar.)**

ZAFER CINDIK: Yıldız Tabya, Tabya Sokak No. 65, Gazi Osman Paşa - İSTANBUL. **(11 yaşında. Müzik ve resimden hoşlanıyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

ŞEMSETTİN ZORLUTUNA: Yahya Kemal Cad. 4/6, Yenimahalle - ANKARA. **(13 yaşında. Müzik, denizcilik, sinema ve tiyatro konularıyla ilgileniyor.)**

EMİN OKUR: Hacı Osmanlı Mah. Zorkun Cad. No. 251, Osmaniye - ADANA. **(15 yaşında. Pul biriktiriyor. Sinema ve tiyatro seviyor.)**

KIŞ

Kış, karakış
Bu sene de geldin yine
Tıpış, tıpış.
Hava soğuk
Güneş donuk
Ah ne yazık
Yavru kuşlar
Aç kaldılar.
Kış, karakış
Bu sene de geldin yine
Şart mı kuzum söylesene,
Her yıl böyle
Gelmen neye?

ERDOĞAN ŞALLI
(Lütfiye Kısacık İlkokulu 4-B — ADANA)

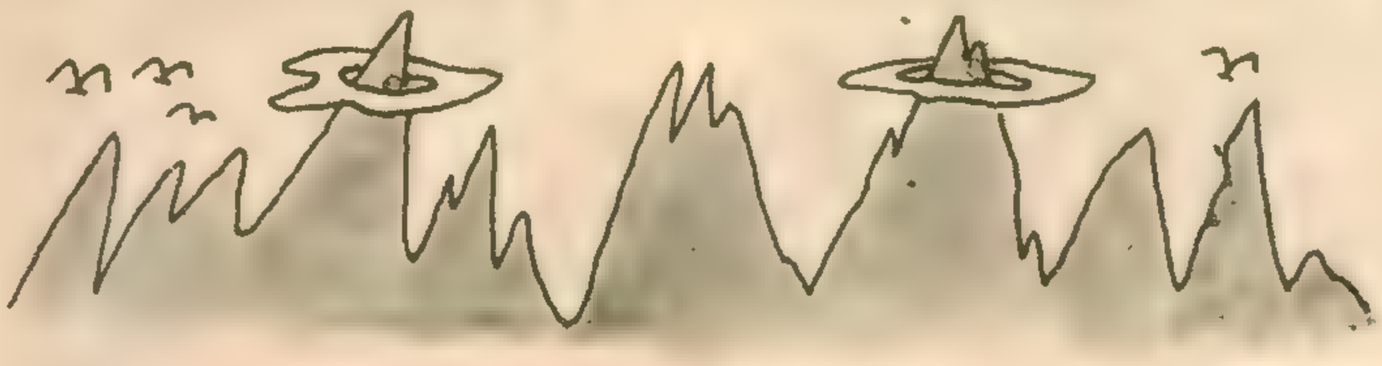

HEYBETLİ DAĞLAR

Yurdumun her yanını dağları kaplar
Ormanı bol, heybetli, şen, yüce dağlar,
Suları tepeden her zaman çağlar
Ormanı bol, heybetli, şen, yüce dağlar.

Karlarla kaplı hep, yüksek tepeleri
Çeşitli açar, baharda çiçekleri
Koyun, kuzu dolar yeşil etekleri
Ormanı bol, heybetli, şen, yüce dağlar.

DURSUN ALİ SARIKOÇ (Ayrancı Ortaokulu Sınıf 3 — ANKARA)

KAR

Her tarafta yağdı kar
Bahçe bembeyaz oldu
Teneffüs zili çaldı
Bahçe çocukla doldu.
Koşuşarak, yerlerden
Avuçla kar kaptılar
Sevinerek karları
Birbirine attılar.
Kimisi kardan adam
Yapıp başına geçti.
Kimisi kızak kaydı,
Kimi oyunu seçti.
Artık vakit dolmuştu.
Birden zil çalıverdi
Çocuklar üzülerek
Sınıfa dalıverdi.

OSMAN İLKMEN
(Fatih İlkokulu 4-E — İSTANBUL)

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Resimler 31. sayfadadır)

Turgut Tunçay (İstanbul — 23.3.55), Nedim Tükel (Aydın — 26.3.54), Taylan Tosun (İstanbul 24.3.65), ★Ayşe Çizer (Kars — 29.3.63), ★Murat Baykal (Yalova — 27.3.61), Mahmut Ertek (İstanbul — 27.3.57), Nejat Demirel (İstanbul — 23.3.61), Sezer Gürer (İvrindi — 23.3.58), H. Filiz Köroğlu (İstanbul — 26.3.63).

NOT: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. (★)işaretliler doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Sevgili Doğan Kardeş,
Dergine çok alıştım ve seviyorum. Benim de kendi yazdığım «Ateş Kaptan» gibi resimli hikâyelerim var. Bunları göndersem acaba derginde yayımlar mısın?

CAN BERKAN (Moda İlkokulu 3/D, Moda — İSTANBUL)

Can Berkan kardeş,
«Kardeşlerin Köşesi» sayfalarını siz kardeşlerime ayırmış bulunuyorum. Bunun dışında sürekli olarak sayfa ayırmanın mümkün olmadığını üzülerek bildiririm. Ama fikrimi almak istersen çalışmalarından örnekler gönder, elimden geldiği kadar sana yol gösteririm. Başarılar dilerim.
DOĞAN KARDEŞ

Sevgili Doğan Kardeş,
Fotoğrafımı yayımlamana ve doğum günümde hediye göndermene çok sevindim. Temennim beş yıl önce başlayan dostluğumuzun devamıdır.

UĞUR TOK — BURSA

Oyun * Eğlence * Bilgi * Bilmece

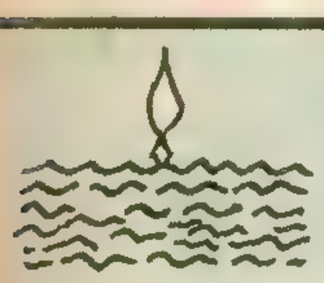
+ 6 ①

② MAIS
③

+ K ④

+ 1 + liği ⑤

MALI ⑥

YUKARDA RESİM, İŞARET VE HARFLERLE YAZILAR YAZDIK BU KELİMELERİ OKUYABİLİR MİSİNİZ? NE KADAR ÇABUK OKURSANIZ O KADAR ZEKİ OLDUĞUNUZU DA UNUTMAYINIZ.

1

BU ÇİÇEKLER ARASINA BİR HOROZ, BİR TAVUK VE BİR DE SİNCAP YERLEŞTİRİLMİŞ. ONLARIN YERLERİNİ BULUN VE SİYAHA BOYIYARAK MEYDANA ÇIKARIN

3

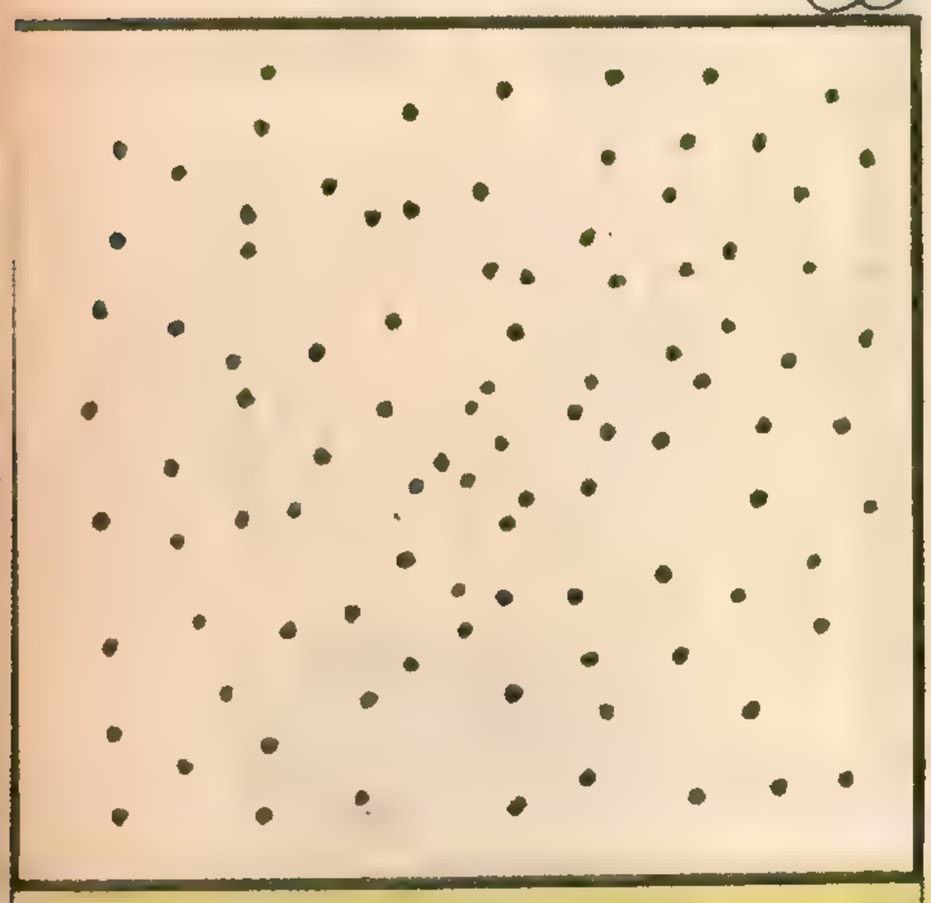

2

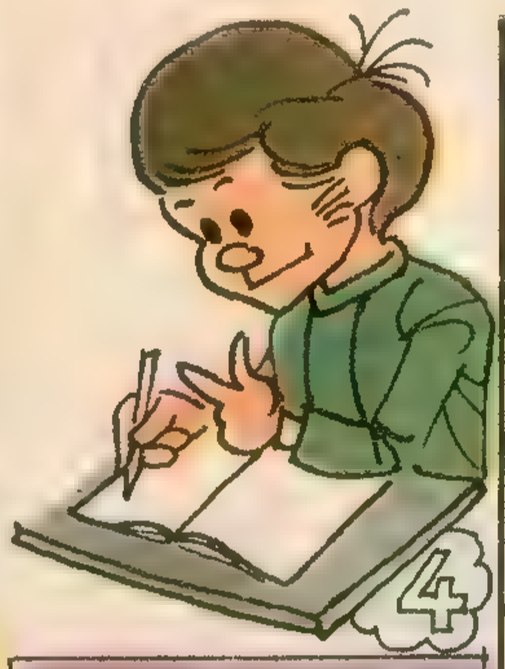

4

Noktalı yerleri siyaha boyayınız.

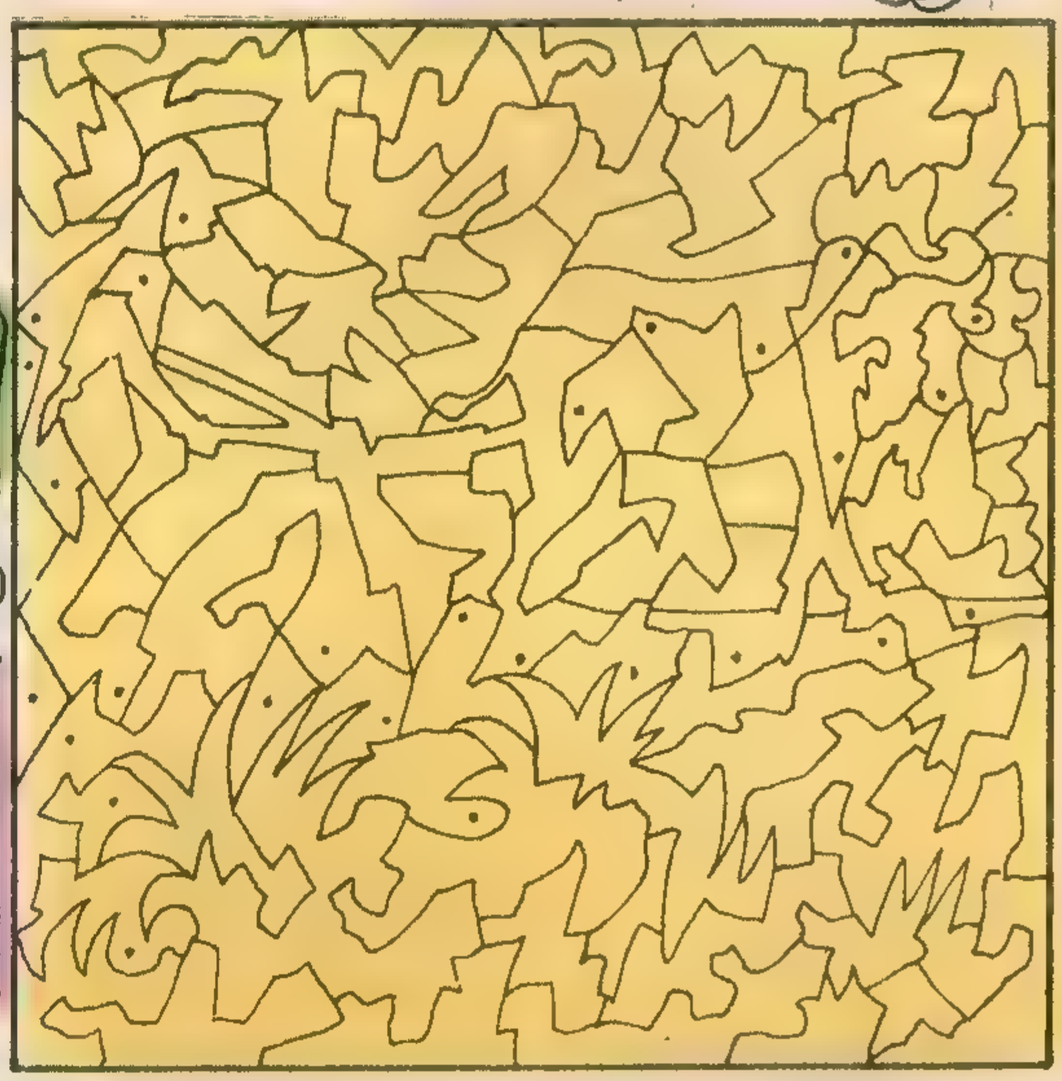

YUKARIYA KESİK ÇİZGİLERLE BİR İNSAN BAŞI ÇİZDİK. BU BAŞI NOKTALANMIŞ OLAN YUKARDAKİ KISMA ÖYLE YERLEŞTİRİNİZ Kİ RESMİN ÜZERİNDEKİ HER NOKTA MUTLAKA BİR NOKTA İLE ÇAKIŞSIN.

5

YANDAKİ PLÂKAYI UYGUN ŞEKİLDE KESEREK VE HİÇ PARÇA ZİYAN ETMEDEN «FİL» YAZISINI YAZABİLİR MİSİNİZ?

ÇÖZÜMLERİ 30. SAYFADA

KARDEŞİME MASALLAR

ÖFKELİ KRALIN YILDIZ FALCISI

Çok eski zamanlarda, ülkenin birinde bir kral varmış. Saati saatine uymayan bir kralmış bu. Şimdi verdiği sözü az sonra unutur, gülüp dururken birden ateş püskürmeye başlarmış. Ülkesini yönetirken birçok zorbalıklara başvurduğundan, yaşlandıkça bir korkudur almış kralı. Canını yaktığı kimselerin bir gün kendisinden öç almaya kalkışacaklarını düşündükçe gözüne uyku girmez olmuş. Bu korku içindeyken bir yıldız falcısı çıkmış karşısına. Bu karşılaşma kralı çok sevindirmiş. Geleceğini bilmek en çok istediği şeymiş çünkü.

Yıldız falcısı kralın geleceğini pek parlak görmemiş ama, gene de dikkatli davranmış onu öfkelendirmemek için. Falda gördüğü her şeyi söylememiş. Kral sezmiş onun bu çekingenliğini, her şeyi olduğu gibi, bütün ayrıntılarıyle bilmek istediğini söylemiş. Yıldız falcısının gene de bu işe pek yanaşmadığını görünce, onu öldürtmeyi kafasına koymuş. Ancak bu kararında biraz çekimsermiş daha. Son olarak bir daha sınamak istemiş falcıyı. Öfkeyle sormuş:

«Gelecekteki her şeyi bilebileceğini söylemiştin, gene aynı düşüncede misin?»

Falcı karşılık vermiş:

«Evet, yüce kralımız!»

«Şimdi bir şey daha bilmeni istiyorum senden. Söyle ne zaman öleceksin?» diye sormuş kral.

Zavallı yıldız falcısı başının üzerinde dolanan ölüm tehlikesini bir yıldırım gibi sezmiş. Bir an duraklamış, sonra hemen:

«Sizden sekiz gün önce öleceğim yüce kralımız!» diyerek canını kurtarmasını bilmiş.

— Ama ne olur anlayın sayın doktor. Bugün onun doğum günü.

— Birden gürültü çıkarırsa, bilin ki ses duvarını aştım.

— İnanılmaz bir şey! Bir gece şarap mahzeninde görevlendirdik, bulut gibi oldu çıktı!

— Bu kadar yukarı yeter mi?

BİLGİ BİLMECE OYUN EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ:

1

1-DENİZALTI
2-MAYIS AYI
3-KARAKOL
4-ARIK
5-ELBİRLİĞİ
6-YERLİ MALI

2

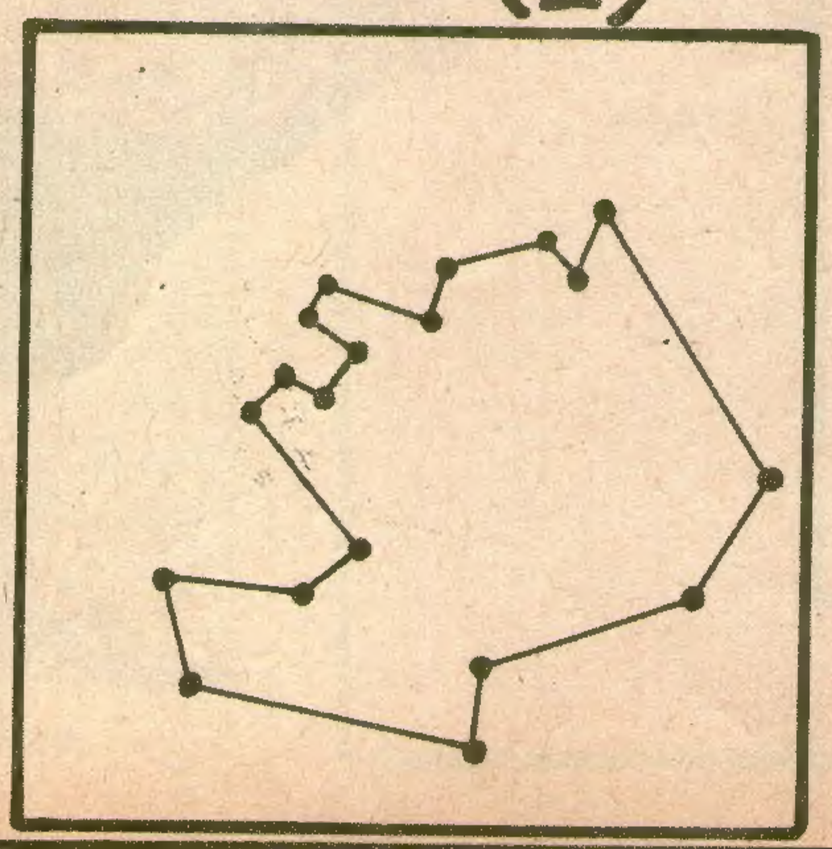

3

4

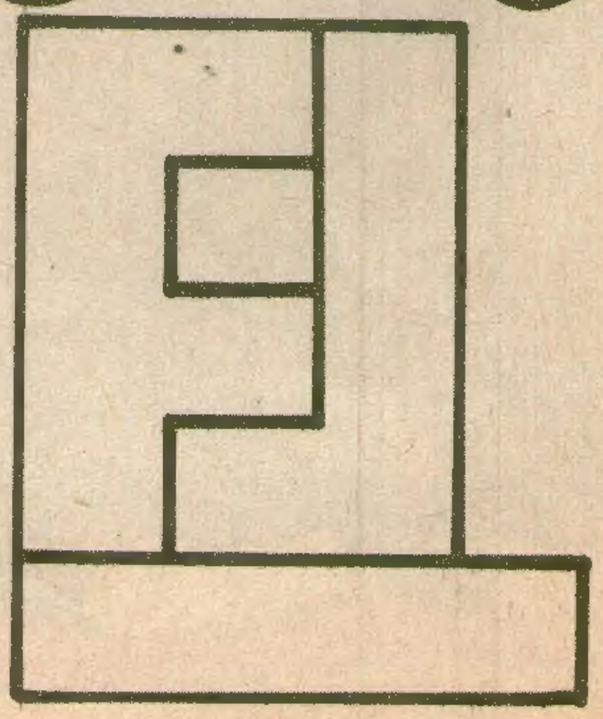

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 1,5 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Aylâ Özsoy
Hayrabolu 24.3.58

Mehmet Şuşut
İstanbul 25.3.58

★Ayşın Duman
İstanbul 26.3.62

Olgun K. Arıbaş
Aksaray 25.3.60

Erdal Gürgöze
Ankara 24.3.60

Hamdi Telli
Çankırı 23.3.55

Seran Şimşir
Ankara 29.3.60

Ayhan Altıntaş
Maraş 29.3.58

★İbrahim Yağlı
Zonguldak 26.3.62

Neslihan İşbay
İstanbul 24.3.62

Mithat Ünal
Ankara 25.3.61

Fahri Kaya
Aydın 26.3.55

Rıza Güven
Akhisar 29.3.57

Oğuz Sarıyüce
Kırklareli 24.3.59

Arzu Ketene
İstanbul 29.3.60

Murat Selcen
Ankara 25.3.58

M. Sıtkı Tankurt
Gölcük 23.3.60

Kemal Cömertoğlu
Giresun 23.3.59

Ergun Şayan
İstanbul 27.3.62

★M. Ali Akbulut
Erzurum 24.3.61

Aytekin Yarkın
Kastamonu 23.3.59

★Şenay Coşkun
Söke 27.3.63

Şükran Arıkantürk
Akhisar 28.3.61

Mustafa Dincer
İstanbul 29.3.58

★Jale Atabey
Burdur 24.3.61

Bülent Arasıler
Konya 24.3.58

Hüseyin Ekşioğlu
İstanbul 27.3.60

★Fatoş Giray
Ankara 23.3.59

Hüseyin Pala
Ankara 23.3.57

Cengiz Sağnak
Adapazarı 24.3.57

Süleyman Bilgenoğlu
Nazilli 28.3.56

Hamit Gülten
İzmit 24.3.57

Fügen Ergun
Bandırma 27.3.60

★Oğuz Cahit İnanlı
Fatsa 26.3.59

Emin Batmaz
Eskişehir 28.3.59

★Mine Beygo
İzmir 27.3.61

(İsimler 27. sayfadadır)
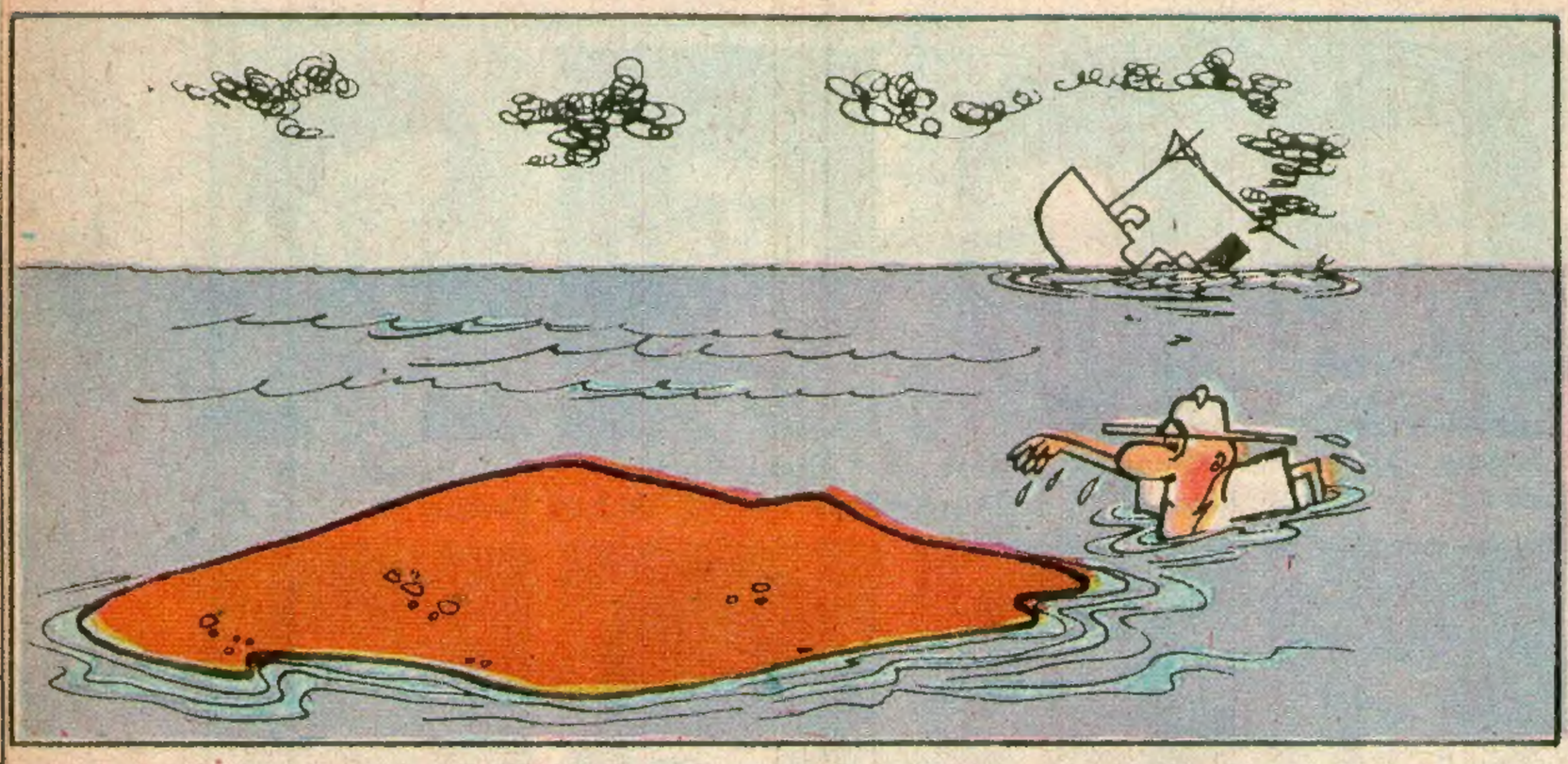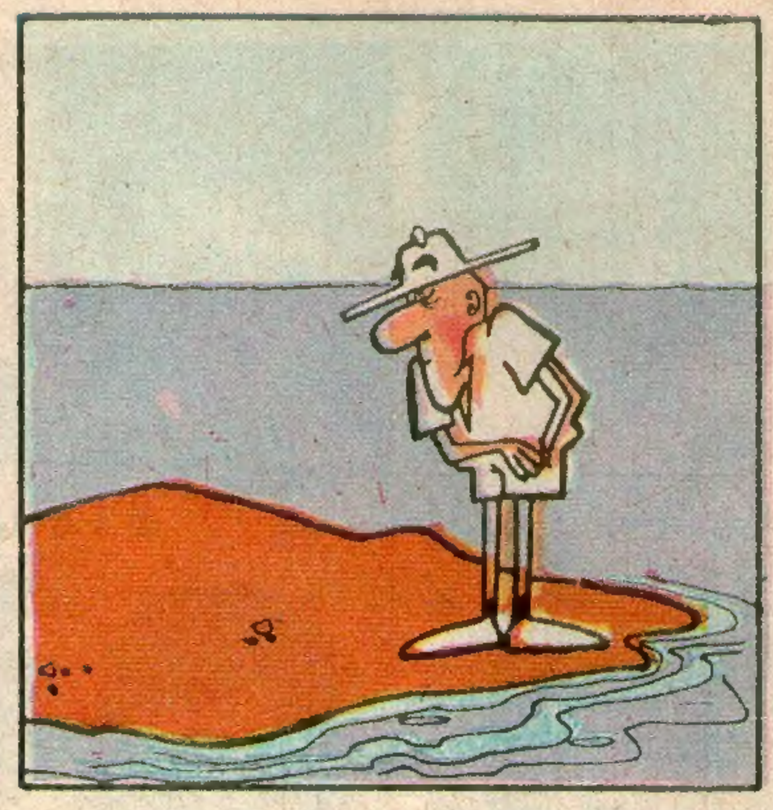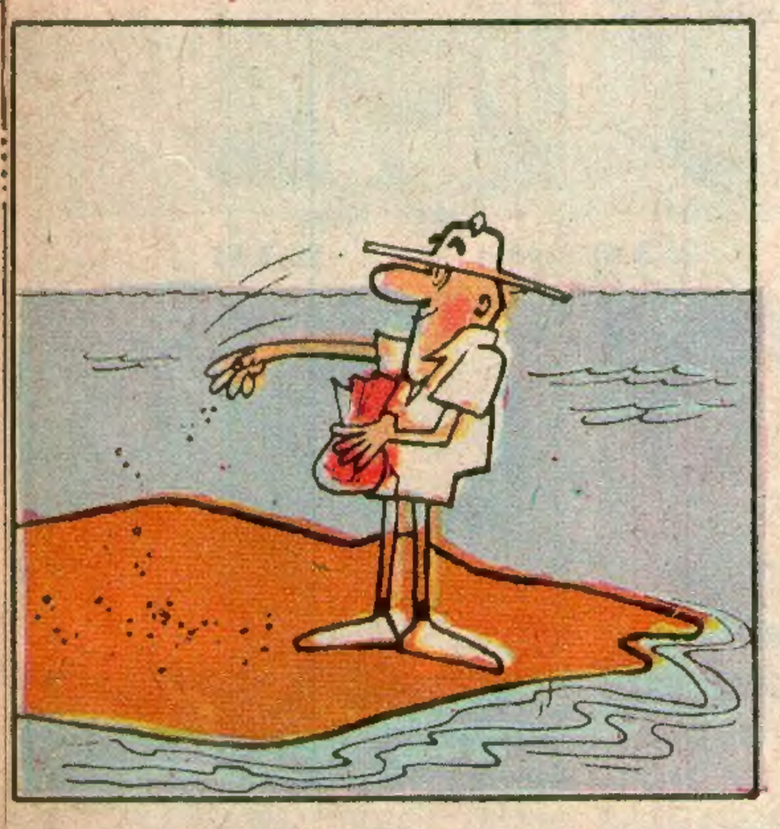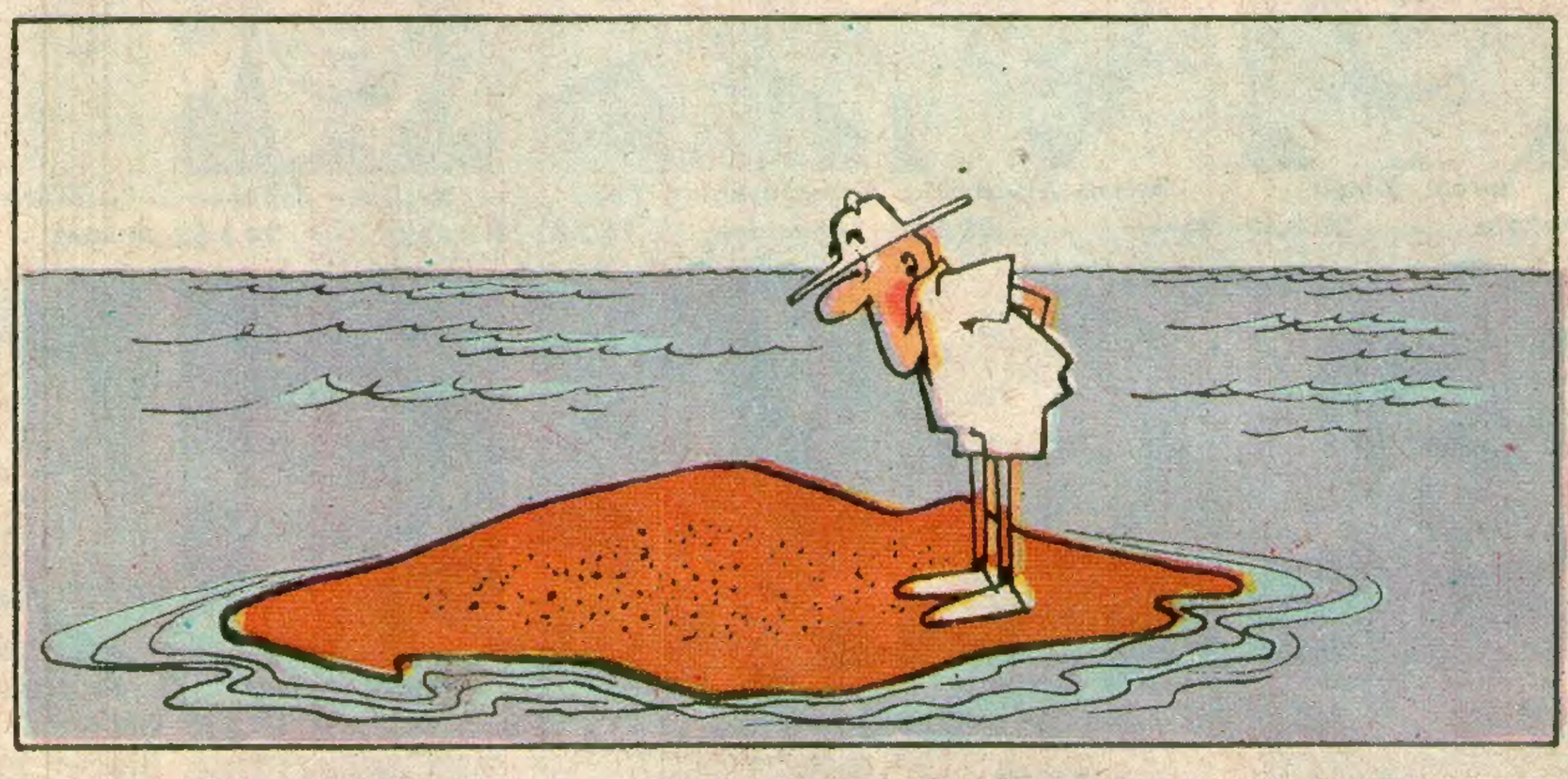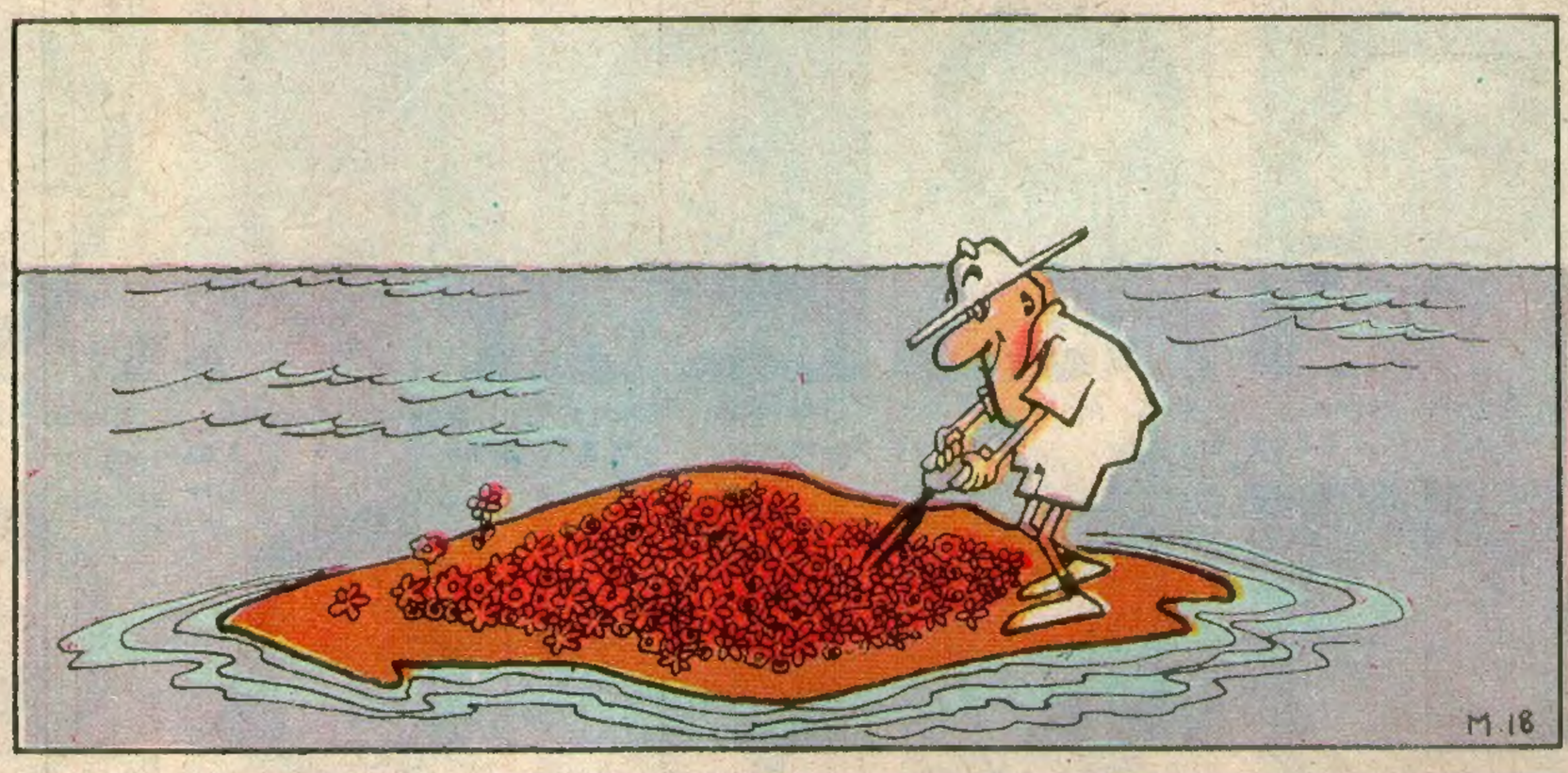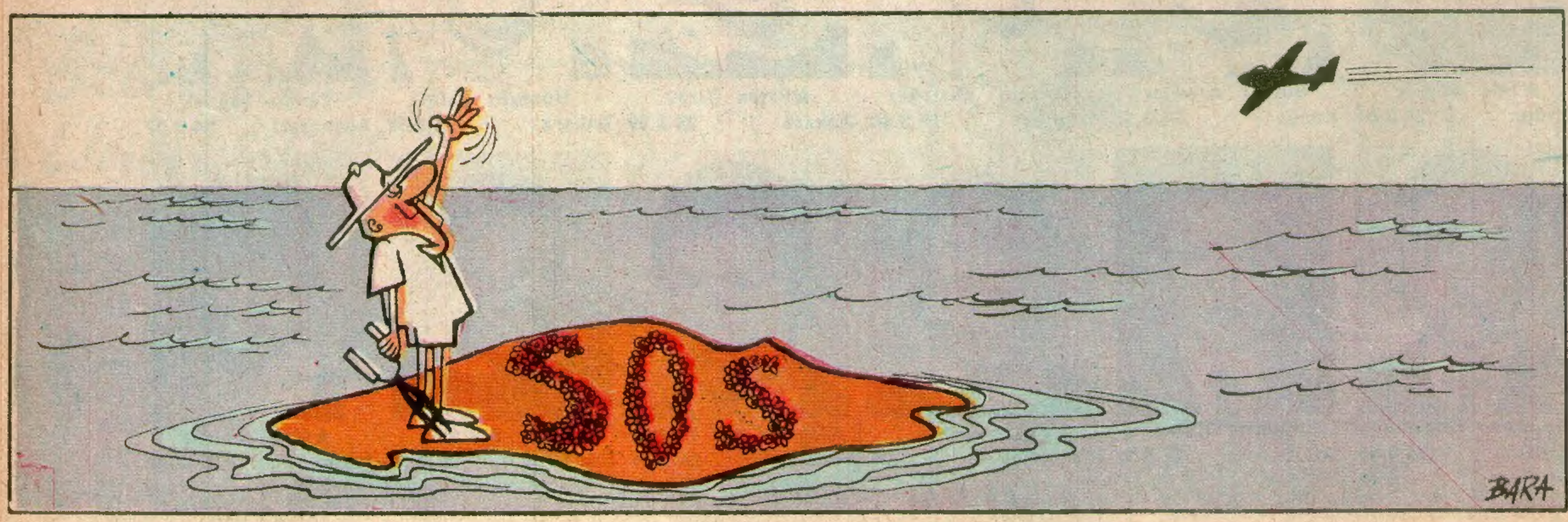
TURİST AMCA